

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Η' — Τεύχος 92
ΙΟΥΝΙΟΣ 1915

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Διὰ τοὺς Διδασκάλους	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ		»	8.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΙΓΪΑΝ		Δολάρια	3.—
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ		Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ		Σελίνα	10.—
		Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδοσις ἐκλεκτὴ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὁδὸς Μεγάλου 83.—ΑΘΗΝΑΙ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,,-ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγράφαι ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. δρ. I.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἁγία Σοφία: Μιχ. Γ. Λαμπρυνίδου.—
Βίκτωρ Ἐμμανουήλ.—Ἡ Γυναικεία ἐκπαιδεύσις ἐν
Ἑλτανίῳ ἐπὶ πηλικῆς προστασίας Σπ. Δὲ Βιά-
ζη.—Δέκα λεπτά τρόμου (διήγημα Pierre Giffard).—
Α. Ν.—Ἡ Φυσιογνωμία Κ. Π. Παπαστρατη-
γάκη.—Ὁ πόνοσ τῆς Μάννας: (ποίημα) I. Πο-
λέμη.—Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴ ζωὴ.—Ἀπὸ τὴν
καλλιτεχνικὴ κίνησι.—Ἑλλην. Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρία
“Ἀνατολή”.—Ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ μηνός (Ἰούνιος)
Φ. Φ.—Στήλη διὰ τὰς κηρίδας.—Ἀπὸ τὰ περίεργα
τῆς ζωῆς.—Ὀλιγόστιχα.

ΚΟΣΜΟΣ.—Ἡ υγεία τοῦ Βασιλέως.—Ἡ Ἀγ-
γλία καὶ ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία.—Τὰ ἀποτελέσματα
τῶν ἐκλογῶν.—Ἔως πότε;—Νέα Ἑλληνικὴ Σχολή.
—Ἐυφροσύνη Δραγούμη.—Γρηγ. Βασιλάς.—Ἡ κ.
Καλλέργη.

ΕΙΚΟΝΕΣ.—Ἡ συμφωνία τοῦ μπριμιού.—Ἡ
Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Σεσαβόγκ-Βάγκ.—Τὸ νέο κτένισμα.
—Ἡ μόδα τῶν ζιλέ.—Ἐυφροσύνη Δραγούμη.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινού ὅτι ἕνεκα τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν καθαρισμοῦ τοῦ Ἀδριανείου ὑδρα-
γωγείου εἰς διάφορα αὐτοῦ σημεῖα, κυρίως δὲ εἰς τὸ πλησίον τῆς πόλεως τμήμα Ἀμπελοκήπων—Χαλαν-
δρίου πρὸς ἀφαιρέσιν εἰσχωρησασῶν ριζῶν δένδρων, θέλει ἐξακολουθῆσει ὑφισταμένη ἡ παρατηρουμένη
θόλωσις τοῦ ὕδατος εἰς τὰς συνοικίας τῆς πόλεως τὰς τροφοδοτουμένας ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου
Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας ταύτης τοῦ καθορισμοῦ ἀποβλέπουσα καὶ εἰς αὔξησιν τοῦ ὕδατος τῆς πόλεως
καὶ εἰς τὴν καθαριότητα καὶ ἀπαλλαγὴν τοῦ ὑδραγωγείου ἀπὸ ξένων ἐν αὐτῷ ἕλῶν, ριζῶν, ἰλύος κτλ. εἶνε
ἀναπόφρευτος, ἢ δὲ ἐκ ταύτης προερχομένη παροδικὴ θόλωσις τοῦ ὕδατος οὐδόλως συντελεῖ εἰς ἀλλοίωσιν
τῆς ποιότητος αὐτοῦ, δυνάμενη δ' εὐκόλως νὰ ἀποτραπῆ διὰ μικρᾶς κατ' οἶκον διυλίσεως.

(Ἐκ τοῦ Ὑδραυλικοῦ Τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.)

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Ἀυγούστου 1914—20 Ἰουνίου 1915

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτραι ἐνετ καὶ
1914—1915	213.227.822
1913—1914	243.432.625
1912—1913	242.319.834

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμός	Ὑπόλοιπον
1914—1915	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως 103.732.800	94.305.200	9.427.600
1913—1913	80.205.600	63.509.700	16.695.900
1912—1913	89.439.200	74.533.200	14.906.000

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Ἔτη	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Ὑπόλοιπον
1914—1915	36.307.927	33.652.072	2.655.855
1913—1914	22.150.163	15.871.047	6.279.166
1912—1913	15.767.319	11.004.255	4.766.064

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ἐνεχυριάσεις	Παραλήψεις	Ὑπόλοιπον
1914—1915	4.317.300	4.160.600	156.700

Σημειώσεις.—Ἐκτὸς τῶν λιτρῶν ἐνετικῶν 213.227.822 τῆς ἐξαγωγῆς παρέμειναν καὶ ἀνεκαθάριστοι
διασαφήσεις παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Πατρῶν τὴν 20 Ἰουνίου ἐ. ἔ. λιτρ. ἐνετ. 1.494.475 μικτοῦ βάρους.

Διετεθήσαν μέχρι 20 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Ἐταιρίας πρὸς δρ. 145 δι' ἐξαγωγὴν λ. 4.829.588

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1915

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτυπωσιν βιβλίων, περιοδικῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἄλλης τυπογραφικῆς ἐργασίας. Ἔργασία ἐπιμελημένη, καλλιτεχνική. Ὅροι συμφέροντες.

Διεύθυνσις Τυπογραφείου ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83

TIMES SQUARE C^o OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΠΟΤΑΣΗ 1 α — ΓΑΚΑΓΕ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26 α

Αυτοκίνητα πολυτελείας φορητὰ (camines).

Βενζίνη, ἔλαια, ελαστικά κτλ.

Τὸ ἄνω garage ἀναλαμβάνει οἰανδήποτε ἐπισκευήν, ἐνοικιάζει δὲ καὶ μεμονωμένα διαμερίσματα πρὸς τοποθέτησιν αυτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΜΕΓΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ

Σ. Π. & ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΑΙ

36 Βραβεῖα Διεθνῶν ἐκθέσεων

7 Βασιλικά παράσημα

ΕΤΗΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ 120.000 φιαλῶν

*Αντιπροσωπεῖα εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις Ἀμερικῆς, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕ ὈΔΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Ν^o 9

Γενικὸς πληρεξούσιος: Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

*Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ: ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

*Ἐν Καίρῳ: Α. Ι. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθεῖσιν τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοιοῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ

1) 2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10'000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ διβλιρίου λογαριασμοῦ καὶ διβλιρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μηνῶν τοῦλάχιστον.

2) 2 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς 0)0 διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν 5 ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκου καταθέσεις εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ. ἐπὶ τόκῳ

1) 2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν τοῦλάχιστ.
2 > > > > > > 1 ἔτους
2) 2 > > > > > > 2 ἐτῶν
3 > > > > > > 4 ἐτῶν
4 > > > > > > 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀκίνητοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρά τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς 8 ἐγένετο ἢ κατάθεσις.

ΛΗΞΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ: Τῆ 28 Σεπτεμβρίου, 30 Νοεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1914
ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΑΗ

Κέρδη ἐκάστης τῶν κληρώσεων

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 200,000.

Ἐκαστὸν ἀκέραιον γραμματίον τιμᾶται δραχ. 4, ἐνδύμενον νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Κέρδη	Δραχμαὶ	Ἐν ὄλῳ
1	ἕξ 80,000	80,000
1	ἕξ 20,000	20,000
2	ἀπὸ 2,500	5,000
6	ἀπὸ 1,000	6,000
15	ἀπὸ 400	6,000
25	ἀπὸ 200	5,000
1950	ἀπὸ 40	78,000
2000		200,000

Αἱ ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμάτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν ἰσχύοντα δι' ὀλόκληρον τὸ κέρδος καὶ ἐνδύμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐξητήθη ἡ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Τομεῖου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Ἐἰς τοὺς ἀνορθῶντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσης ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς 0)0, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος γραμμάτια ἢ τμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον, παρέχεται ἔκπτωσης 10 τοῖς 0)0, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσης 5 τοῖς 0)0.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὰ Γραφεῖον Λαλεῖου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΔΕΡΜΑΤΩΝ "ΣΤΑΜΟΥ",

ΕΝ ΛΙΟΠΕΣΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Γραφεία ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Βύσσης 11

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΓΓΕΘΕΝ

Τὸ τελειότατον καὶ μοναδικὸν Μηχανικὸν Βυρσο-
δειψεῖον Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς. Κατηγορία ταχεία
διὰ χρωμίον. Tannerie prompte au Chrome.
Δέρματα ἐργοστασίου: Ἀδιάβροχα, σεβρὰ λευκά.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν
θέσιν τοῦ λογιστοῦ ἢ ταμίου δ' τάξεως παρὰ τῇ Γεωρ-
γικῇ Τραπεζῇ Μακεδονίας καὶ Ἑπείρου νὰ υποβάλω-
σι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (τμήμα
Γεωργικῆς Οἰκονομίας) ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον
αἰτησὶν ἐν ἧ νὰ ἐπισυνάπτονται:

- 1) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ δίπλωμα δημοσίας ἢ
ἀνεγνωρισμένης Ἐμπορικῆς Σχολῆς.
- 2) Πιστοποιητικὸν ἐμφάνειον εὐδόκιμον ἐπὶ ἔτος τοῦ
λάχιστον ὑπηρετήσαν, εἰς οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
Κράτους ἢ Γεν. Διοικήσεως, ἢ εἰς τραπεζικὰ κατα-
στήματα.
- 3) Πιστοποιητικὸν ἐγγράφου εἰς τὸ μητρώον τῶν
ἀρρένων. Προκειμένου δὲ περὶ καταγομένων ἐκ τῶν
νέων χωρῶν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας
ἀρχῆς περὶ τῆς ἐκείθεν καταγωγῆς των.
- 4) Πιστοποιητικὰ τῶν ἀρμοδίων Εἰσαγγελέων καὶ
Ἐφετῶν καὶ τῶν Πλημμελειοδικῶν, ὅτι δὲν κατεδι-
κάζθησαν ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελήματι.
- 5) Πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἐφ' ὅ-
σον ἄρῃσι ἠλικίαν στρατεύσιμον ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν
στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν ἢ ἐξηρέθησαν ἢ ἀ-
πηλλάγησαν ταύτης.

Δημοσιευθῆτω μόνον διὰ τῶν ἐχουσῶν πρὸς ταῦτο
ἐγγράφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1915.

Ὁ ὑπουργὸς
ΑΘ. ΕΥΓΡΑΪΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ-3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων
σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβά-
νετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν
ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων,
τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος
πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμο-
να ὀδοντοῖατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς
σκευασαὶ Ἐλιξίρια, Ὁδοντοκόνις καὶ Ἀ-
δαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ Ἐλιξιρίου παῖει ἡ Ὁδονταλγία
καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασαὶ ἀλάνθαστος
καὶ ἀποτελεσματικῆ.

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

"ΜΟΥΣΙΚΗ",

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜῳ

240—Ὁ Παράς	Δρ. 1.50
241—Σερενατίνα τοῦ Μπεμπέ	» 1.50
242—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance
τῆς Λευκῆς)	» 1.50
243—Πεταλοῦδα (Βάλς διὰ πιάνο μόνον)	» 1.—
247—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	» 1.50
248—Ἐρασμα—Πολυτεύκης (Tango)	» 1.50
ὅλα μαζί ἢ εἰς ἕνα τόμον	» 6.50
- Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Θ. Ι. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ-Πῶ τί νὰ κἀνω	» 1.25
252—Τρελλαίνωμαι γιὰ κόρτη	» 1.25
253—Θυμᾶσαι ἕνα βράδυ (βάλς)	» 1.25
254—Εἶνε μεταχτῆ (Πόλλκκ)	» 1.25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα STARR μὲ μηχανίας δόσεις
ἐκ δρ. 40.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Η'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1915

ΤΕΥΧΟΣ 92

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΜΠΡΙΚΙΟΥ

Ὁ Διάσημος Γάλλος Μουσικὸς Κάμιλος Σαιν-Σάν εἰς μικρὰν ἠλικίαν πα-
ρακολουθῶν τοὺς ἤχους βράζοντος νεροῦ

Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

(Εξομολόγησις γηραιού Σειχη)

Κατά τὸ θέρος τοῦ ἔτους 1879, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου μεταβαίνων δι' ἰδιαιτέρας μου ὑποθέσεις εἰς Ρουμανίαν διήλθον τὸ πρῶτον τῆς Κωνιπόλεως, ἔνθα ἀπεφύσισα νὰ παραμείνω ἡμέρας τινὰς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν μνημείων τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς πόλεως ταύτης τῶν θείων παντὸς Ἑλλήνων.

Κομιστὴς ἐπιστολῆς τῆς μακαριτίδος Ἑλένης Μιχαήλ Ἀντωνοπούλου πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἀλέξανδρον Στ. Καραθεοδωρῆν, ὑπουργὸν τότε τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, ἐγενόμην παρ' αὐτῷ δεκτός μετὰ τῆς διακρινοῦσης αὐτὸν φιλοφροσύνης καὶ εὐπροσηγορίας. Ὁ ἀείμνηστος Ἄλ. Καραθεοδωρῆς πρὸς ὃν ἐδήλωσα τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπισκέψεως τῶν μνημείων τῆς Κωνιπόλεως, ἔσχε τὴν καλοσύνην νὰ διατάξῃ ἕνα τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ ὑπαλλήλων, Ἑλληνα τὴν καταγωγὴν καὶ γνώστην τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, ὅπως μοὶ χρησιμεύσῃ ὡς ξεναγός.

Ὁ ξεναγός μου κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Ἁγίας Σοφίας με συνέστησεν εἰς ἕνα τῶν ἐν τῷ Τεμένει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διαβιούντων ἱερομένων, τὸν γηροῦν Σειχὴν Σαλίχ-ἑφένδην, μετ' οὗ εὐχερῶς πως ἠδυνήθην νὰ συνεννοηθῶ ἑλληνιστί. Ὁ Σαλίχ-ἑφένδης καλοκίγαθος Μωαμεθανὸς ἀνέλαβε προστύμως νὰ μοὶ ἐπιδείξῃ πᾶν τὸ ἐν τῷ Ναῷ ἀξιόθετον. Ἐνοεῖται ὅτι τὸ πρῶτον, ὅπου μοὶ ἐπέδειξε μετὰ περυσῆς ὑπερφανείας ὁ ἀγαθὸς Ὀθωμανός, ἦν ἡ διὰ μελανοῦ χρώματος παλάμη τοῦ Πορθητοῦ Μωάμεθ, τὴν ὁποίαν ὑπετύπωσεν ἐπὶ τῆς παρὰ τὴν κυρίαν Πύλιν τοῦ Ναοῦ στήλης. Ἄμα ὡς τὸ πρῶτον εἰσηλθὼν ἐφιπποῦς πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς κατακτήσεως τοῦ ἱεροῦ Τεμένους καὶ ἀποτροπὴν πίσης βεβηλώσεως· εἶτα τὴν τοιχὴν, ἣν κατενεγκῶν τὸ ξίφος αὐτοῦ ἐνεγάραξεν ἐπὶ ἐτέρας στήλης τοῦ Ναοῦ θρακοῦς τις Γενίτσαρος καὶ τὸν ὁποῖον ἐπὶ τόπον ἀπεκεφάλισεν, ὁ Πορθητὴς διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ξίφους πρὸς τιμωρίαν τῆς ἱεροσυλίας καὶ ἐν γένει μοὶ ἀφηγήθη πᾶσαν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν ἀξίαν λόγον λεπτομέρειαν.

Ὁμολογῶ ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κατ' ἐξοχίην με κατέπληξεν, ἦν τὸ θέαμα τῆς κεντρικῆς θόλου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ἧς διακρίνονται ὑπὸ τὴν κτριγὴν θαφὴν ἴσχη τοῦ Παντοκράτορος καὶ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Εἰκότων, τῶν κομποσῶν ποτὲ τὸν Ναόν. Εἰς τὰ ὅμματα τοῦ παρατηρητοῦ λισταμένου εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ναοῦ, ἡ θόλος παρουσιάζεται μὴ συνεχόμενη μετὰ τοῦ λοιποῦ οικοδομήματος, ἀλλ' οὕτως εἰπεῖν

αἰωρουμένη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ φωτὸς τῶν παρὰ τὴν θόλον πολλαπλῶν παραθύρων ἐξαφανίζοντος δι' ἀντανκλάσεως εἰς τὰ ὅμματα τῶν θεομένων τὰς χωρίζουσας τὰς θυρίδας τειγίλους παραστάδας· νομίζει τις πρὸς στιγμὴν ὅτι ἔχει ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦτο τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἱσογείου τοῦ Ναοῦ ὁ Σαλίχ-ἑφένδης με ὠδήγησεν εἰς τὸν γυναικωνίτην ἐπιδείξας μοὶ τὰ ἴχνη, ἅτινα εἶχον ἐγκαρῶσαι ἐπὶ τῆς λιθοστρώτου ἀνόδου οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαξῶν, τῶν δ' αὐτῶν ἀνερχομένων εἰς τὸν γυναικωνίτην Ἀυτοκρατορῶν τοῦ Βυζαντίου. Ἐκ τοῦ γυναικωνίτου ἡ θέα τοῦ ἑξαισίου τούτου Ναοῦ, μετ' ὀλην τὴν ἔρεστώσαν γυναιότητά αὐτοῦ, ἀποβαίνει αὐτόχρημα ἐκπαγλός· εἰ δὲ κατὰ δεκάδας πολλαχοῦ τοῦ ναοῦ γονυπετῶς προσειργόμενοι πιστοὶ Μωαμεθνοὶ παρουσιάζονται ἀνωθεν δίκην μικροσκοπικῶν εἰδωλίων.

Τὴν ἰδιαιτέραν προσοχίην ἐν τῷ γυναικωνίτῃ ἐπισπᾶται θύρα τις ἥμισυ συμμετρικὴ, ἔμφους δὺς περιπλου μέτρων καὶ πλάτους ἐνός καὶ ἡμίσεος, ἧς τὸ ἐκ ἡλικίου πλάσιον διατηρεῖ ἀρκούντως ζωηρὰς τὰς γλυφὰς ἐξαπτερούγων Ἀγγέλων. Ἡ θύρα αὕτη ἀγνωστον ποῦ ἄγουσα, κλείεται στεγανῶς διὰ δύο ἀλληπαλλήλων μαρμαρίνων πλακῶν ἀσφαλῶς ἐντετειχισμένον. Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει μου, ποῦ ἦγεν ἡ θύρα αὕτη; ὁ Σαλίχ-ἑφένδης τὸ πρῶτον προσεποίηθη πλήρη ἀγωνία· πλὴν μετὰ μακρὰς καὶ ἐπιμόνου ἀναζητήσεως κατώρθωσα νὰ ἀποσπᾶσω παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπομένη ὁμολογίαν. Ὡς μετὰ περισσοῦς ἐπιφυλάξεως μοὶ ἀφηγήθη ὁ ἀναθὸς Μωαμεθανός, κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν ἐπικρατοῦσαν παρὰ τοῖς ἐν τῷ Ναῷ διαιτομένοις, ἡ μυστηριώδης αὕτη θύρα ἀγχι εἰς κρύπτην, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ Σουλτάνος Μωάμεθ ὁ Πορθητὴς κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν λεηλασίαν τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐνέκλεισε τὰς χριστιανικὰς εἰκόνας καὶ τὰ λοιπὰ ἱερά Σκεύη τοῦ Ναοῦ. . . . Καὶ ὁσέποτε οἱ Ἕλληνες ἀνακτιήσωσι τὴν Κωνσταντινούπολιν, θὰ ἀνοίξωσι τὴν θύραν ταύτην καὶ λαμβάνοντες τὰς ἐν τῇ κρύπτῃ ἁγίας εἰκόνας, θὰ ἀποκαταστήσωσιν αὐτὰς εἰς τὰς οἰκίας θέσεις. . . .

Ἐκ τοῦ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς ἐπικρατούντος τούτου θρύλου προέκυψεν ἴσως καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ἕλλησι τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐσεβῆς παράδοσις, ὅτι κατὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εὐθὺς ὡς ὁ Ἕλλην Βασιλεὺς εἰσέλθῃ εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Σοφίας, ἡ μυστηριώδης θύρα θὰ ἀνοιχθῆ αὐτομάτως καὶ ἐξ αὐτῆς θὰ προκύψῃ ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς

ἀλώσεως ἐξαφανισθεὶς Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἀθανάσιος Βοσ μετὰ τοῦ λοιποῦ κλήρου καὶ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, τῆς Οδηγητρίας, ὅπως ἀπέφυγον τὸν νέον Ἀυτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνον ἸΒον καὶ συμπλῆξώσιν τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀλώσεως διακοπέσαν θείαν Μυσταγωγίαν.

Ἄγνοῶ πῶς ἠδυνήθην νὰ κινήσω ἐπὶ τοσοῦτον τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀγαθοῦ Σειχη. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 2—3 ὡρῶν, ἃς ἴκαν εὐαρέστως κατέτριψα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ καὶ εἰς τὸ ἐγγὺς ὀθωμανικὸν καφενεῖον, ἔνθα με ὠδήγησεν ὅπως μοὶ προσφέρει καφὲν δὲν, ἐδίδασσεν νὰ μοὶ προσθέσῃ ὅτι μια φορὰ ὅταν θελήσῃ ὁ Ἄλλᾳ καὶ οἱ Ἕλληνες (Γιουνάν) πάρουνε τὴν Πόλιν, ὅπως ἐπήρανε καὶ τὸ Βιλαέτι τοῦ Μωρητῆ, θὰ πάρουνε καὶ τὴν ἁγίαν Σοφίαν, ἃν εἶνε κισμέτ! δικά τὸς ἦτανε καὶ χαϊάλι τοῦς. . . . Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ Σαλίχ-ἑφένδης με ἠρώτησε καὶ περὶ τοῦ τοποῦ τῆς καταγωγῆς μου. . . . «Καλὸς ἄνθρωπος εἶσαι ἐφένδη μου! Χάρισέ μοι τὸν τόπον σου». Εἰς τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην ἐρώτησιν ἠρέμισα νὰ ἀποφύρω τὴν ἀπάντησιν ἐκ τοῦ φόβου μὴ ἀποβάλω τὴν συμπάθειαν τοῦ ἀγαθοῦ Μωαμεθανοῦ μαρτυρῶν τὴν ἐκ Πελοποννήσου προσέλευσίν μου· κατ' ὅσον δὲν ἠγνόουν ὁλόσον δυσημνῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς πᾶς ἐκ τῆς Πελοποννήσου καταγόμενος (Σαῖτάν—Μωρητῆ)· ἐν ἐπιθυμίᾳ μου, τὸν τόπον μου· Ἐμῆ ἀπὸ πολλῶ μακρῶν. . . . ἀπήντησα αὐτῷ μετὰ πολλῆς δειλίας. «Ὁχι, Τζάνου, κίνε μου τὴν χάριν νὰ μοῦ τὸν πῆς». Στενοχωρηθεὶς μετὰ πολλὰς ὑπεκφυγὰς εἶπον αὐτῷ μετὰ δισταγμοῦ· «Ἐμῆ ἀπὸ τὸν Μωρητῆ. . . .»

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ Μωρητῆ ὁ ἀγαθὸς συνομιλητὴς μου ἐφάνη καταπλαγῆς καὶ μετὰ μικρὰν σιωπὴν μοὶ προσέθηκε· «Καὶ ἀπὸ ποῦ μέρος τοῦ Μωρητῆ;» «Ἀπὸ τ' Ἀνάπλι, ἐφένδη μου. . . .» Ζωηρὰ συγκινήσεως διεχύθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Σαλίχ-ἑφένδη, ὅταν ἠκουσε τὴν ἐκ Ναυπλίου προέλευσίν μου. «Τὶ λές Τζάνου; ἀληθινὰ εἶσαι ἀπὸ τ' Ἀνάπλι; Ἄφρημ! Εἴμασε πτριώται! Καὶ ἐγὼ σ' Ἀνάπλι ἐγεννήθηκα. . . . Καὶ ὅταν ὁ Κολοκοτρώνης ἐπῆρε τ' Ἀνάπλι, μὰς ἐμπαράκησε ὅτ' ἀκαρῶν ἀπὸ μιὰ σκάλα πῶς εἶνε κάτω ἀπὸ μιὰ τάπητα» (τὸν προμαχῶνα τῶν πέντε ἀδελφῶν) «ἀπὸ ἐκεῖ μὰς ἔβαλε στῆς βάρκαις. Ἦμουνα τότε ὡς δέκα χρόνων παιδί καὶ θυμάμαι τὸν Κολοκοτρώνη καθάλα ἕνα μᾶζο ἅτι με χρυσὴ φέρμελτ καὶ περικεφαλία ἦτανε φοβερός γίγαντας τὸν θυμῶσαι καὶ ἀκόμη τρέμο». Τὰ καράβια μὰς ἔβγαλαν ὅτ' οὐ Κοῦσ' Ἀδελοῖν (Σκάλαν Νόβαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας)· ἀπ' ἐκεῖ ἐπήγαμε εἰς τὴν Προῦσαν, ὅτ' οὐ Χουδαβενδικιάδ βιλαέτι ὅπου ὁ πατέρας μου μ' ἔβαλε σ' ἕνα Μενδρσιε, ποῦ με εἶχε τάξει καὶ σὲ λίγα χρόνια ὅταν ἔμαθα τὸ Κεράνι, δόξα νῶχθι ὁ Προφήτης, ἦλθα στὴν Σταμπεὺλ καὶ ἐμπήκα στὴν Ἁγίαν Σοφίαν ἐδῶ καὶ σαράντα χρόνια. Ἐδῶ θὰ μείνω ὅσο μὰ μοῦ χάριση ὁ Ἄλλᾳ τὸ Ντζεϊκέτ» (τὴν παραδοσιν ἠκερῶς εἰπεῖν τὸν παλαφένιον ὄρος τοῦ Προφήτου) «καὶ τὸ Ἀπουτζεμ, ζέμε» (τὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ποταμὸν τοῦ μελίτος).

Ὁμολογῶ ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξομολόγησις μοὶ διήγειρεν ἄμετρον περιέργειαν. Ἠρώτησα τὸν ἀγαθὸν συ-

νομιλητὴν μου περὶ πολλῶν σχετικῶν λεπτομερειῶν, περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἐν Ναυπλίῳ κατοικίας αὐτοῦ καὶ ἀληθῶς ἐθαύμασα τὴν μνήμην αὐτοῦ. «Ὁ πατέρας μου Ἄλῃ Ἁγίος ἦτανε καλὸς νοικοκύρης Τζιβαερετζῆς (ἀδαμαντοπόλης) σ' Ἀνάπλι· κατὰ τὸ ἐνυμῆσαι τὸ σπῆτι μὰς ἦτανε ἀπὸ πίσω ἀπὸ ἕνα Τζαμί, κοντὰ σὲ μιὰ θύρα τοῦ ἦτανε καὶ μιὰ δικά σου ἐκκλησιά καὶ ἕνα χεμάμι, ποῦ με πῆγαίνε ἡ λαλά μου καὶ με ἔλουτζε» (περὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σπυριδῶνος).

Ἀποχαιρετῶν τὸν ἀγαθὸν Μωαμεθανὸν μετὰ τὴν τοσοῦτον ἐνδιαφέρουσαν συνδιῶλεξιν, ἐπειράθην νὰ προσφέρω αὐτῷ μικρὸν χρηματικὸν φιλοδώρημα, ὁπερ ὅμως οὕτως πεισιμόνως ἠρηγήθη νὰ δεχθῆ. «Ἐγὼ Τζάνουμ νὰ πάρω μπροστὶ αὐτὸ ἕνα πατριώτη μου! ποτέ μου». Ἄμε σὸ καλὸ, παιδί μου, καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ Ἄλλᾳ μὰζὸ σου. . . .»

Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἴκαν με ἐξέπληξεν ἡ συνομιλία τοῦ ἀγαθοῦ Σειχη καὶ κατ' ἐξοχίην ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁμολογία αὐτοῦ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν παρελείψω νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὸν ἀείμνηστον Ἄλ. Καραθεοδωρῆν, ὅστις μοὶ προσέθηκεν ὅτι πρὸς τῷ μωαμεθανικῷ ὄγκῳ καὶ κατ' ἐξοχίην παρὰ τοῖς ἱερομένοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀνακτιήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦν δὲν εὐρίσκουσιν ἀδικαιολόγητον. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιποιεῖ αὐτοῖς φοβίην, εἶνε ἡ ὑπὸ τῶν Ρώσων κατάληψις τῆς Βουλκίδος τῶν πόλεων, ἧτις εἶχεν ἀπεληθῆ ἄρτι, τῷ 1878—1879, κατὰ τὴν ποδοδὸν τῶν ρωσικῶν στρατευμάτων μέχρις ἁγίου Στεφάνου. Τοῦτο μοὶ ὁμολόγησε καὶ ὁ Σαλίχ-ἑφένδης· «Ἐἶνε χαράμ νὰ πάσῃ ὁ Μόσκοδος τὴν Σταμποῦλ καὶ τὴν ἁγίαν Σοφίαν! ποῦ τὴν ἦρε;» μοὶ ἐπανέλαβε δὶς. Καὶ ἐσχάτως μετὰ τὴν προέλευσιν τῶν Βουλγάρων μέχρι Τσατάλτσας ἐλέγετο μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ὁ Μέγας Βεζύρης κατέσσε τὸν ἀείμνηστον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ Γ' παρεδῶκεν εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὰς κλειδὰς τῆς ἁγίας Σοφίας.

Ὁδευμα ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ κατακτητῆται ἀπέβησαν ὅσον οἷον τὴν πιστοὶ θεματοφύλακες τῶν ἑλληνικῶν μνημείων, ἀρχαίων καὶ χριστιανικῶν ἐφ' ὧ καὶ διατηροῦσιν αὐτὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄνευ οὐσιώδους παραλλαγῆς ἢ ἄλλης τινὸς βεβηλώσεως. Καὶ ὅταν ἐχρησιμοποίησαν αὐτὰ πᾶσαν κατέβαλον προσπάθειαν πρὸς συντήρησιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἐνὸν τὰς εἰς τοὺς τοίχους τῶν Βυζαντινῶν ναῶν χριστιανικὰς εἰκόνας δὲν κατέστρεψαν ἀλλ' ἐκάλυψαν διὰ βαφῆς ἐξιτήλου, ἧτις εὐχερῶς ἐξαλείφεται. Δύναται τις δὲ εἰπεῖν κατὰ γενικὸν κανόνα, ὅτι πλὴν τῆς ἐκ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου φθορᾶς, μετ' ὀλην τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ἀγροικίαν τῶν κατακτητῶν, τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ οἱ βυζαντινοὶ ναοὶ διατηροῦνται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἀλώθηται. Ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου πᾶσαι αἱ ἄλλαι φυλαὶ, αἵτινες διήμθηον τῆς πολυταθῆς ταύτης χώρας, κατέλειπον ἐμφανῆ τὰ ἴχνη τῆς βαρβαρόφρατος καὶ τοῦ βανδαλισμοῦ, ὧν τὰ μαρτυρία ἔσχιονεν καὶ ἐσχάτως κατὰ τὰς τελευταίας ἐπιδρομὰς τῶν Βουλγάρων ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην.

MIX. Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Η καταγωγή του νυν βασιλέως της Ιταλίας Βικτωρός Έμμανουήλ δέν είνε κοινώς γνωστή. Δέν είνε δέ οι άνδρειοι οίτινες λείπουν εκ τής γενεαλογίας του, γράφει ο «Χρόνος» των Παρισίων. Δέν είνε γνωστόν επίσης ότι εις τās φλέβας του Βασιλέως τής Ιταλίας ρέει τὸ αἷμα τῶν Βαλονά. Ο Βικτωρ Έμμανουήλ κατάγεται κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπὸ τὸν βασιλέα τής Γαλλίας Φραγκίσκον τὸν Α', τοῦ ὁποίου ἡ θυγάτηρ Μαργαρίτα τής Γαλλίας, ὑπανδρεύθη τὸν Έμμανουήλ—Φιλίπερ, δούκα τής Σαβοίας, νικηφόρον ἡγεμόνα, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὸν ἀρχαῖον ἔνδοξον οἶκόν του τὴν φήμην καὶ τὴν ἰσχύν του. Διὰ τοῦ γάμου τοῦ Έμμανουήλ Φιλίπερ καὶ τής Μαργαρίτας ἐγεννήθη ὁ Κάρολος Έμμανουήλ Α', τέλειος ἡγεμὼν, ἔχων τὴν ὠραίαν καὶ τὴν ὑπερήφανον παράστασιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ ΙΖ' αἰῶνος. Ένυμφεύθη τὴν Αἰκατερίνην Ἰνφάντην τής Ισπανίας, θυγατέρα τοῦ Φιλίππου Β' καὶ τής Έλισαβέτας τής Γαλλίας, ἣτις ἦτο κατ' ἀκολουθίαν ἔγγονή τοῦ Καρόλου Κουίντου. Οἱ γάμοι του ἐτελέσθησαν ἐν μεγάλῃ πομπῇ εἰς τὴν Σαραγῶσαν. Ὁ ἀπρητέτο τόμος ὀλόκληρος ὅπως περιγραφοῦν αἱ γαμήλιοι τελεταί, αἱ τῶν μεγαλοπρεπεῖς καὶ θελκτικαί. Ἄν καὶ οἱ νυμφεῖοι εἶχον ἴδη ἀλλήλους μόλις πρὸ ὀλίγων ὡρῶν, ἐν τούτοις ἡγαπήθησαν καὶ ἔζησαν τρυφερῶς ἐπὶ δώδεκα ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα διετηρήθη ὁ γάμος των. Ἡ Ἰνφάντη Αἰκατερίνη ἦτο ὠραία ἐκτάκτου μορφώσεως καὶ ἑλκυστικώτατη. Ὁ σύζυγός της εἰς τās ἐπιστολάς του τὴν ἀπεκάλει «μία βίτα, σινιόρα ντέλλα μία ἄνιμα», καὶ ὅταν τής ἔγραφεν ἰσπανιστὶ ἀπηρῶνετο πρὸς αὐτὴν εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν.

Ἡ δούκισσα ἀπέθανε θύμα γενομένη τής στοργῆς μεθ' ἣς περιέβαλε τὸν σύζυγόν της. Μία ψευδὴς φήμη ἐκκαλοφόρησεν εἰς τὸ Τουρῖνον ἡ δούκισσα ἦτο ἐπίτοκος εἰς τὸ δέκατον τέκνον της, ἡ συγκίνησις προκάλεσε πρόωρον τοκετὸν, κατελήφθη ὑπὸ πυρετοῦ καὶ ἀπέθανε ψιθυρίζουσα: «Ὁ δούξ καὶ ὁ κύριός μου, ἀπέθανε». Τὰ ἐννέα τέκνα τοῦ δούκως Καρόλου Έμμανουήλ, ἀπῆλθανσαν ὅλας τās πατρικὰς μερίμνας. Ὁ πατὴρ των ἀνέθρεψεν αὐτὰ ἀριστα καὶ κυρίως κατέβαλε πᾶσαν τὴν προσοχὴν του εἰς τοὺς γάμους αὐτῶν.

Ὁ κατ' εὐθείαν πρόγονος τοῦ Βικτωρός Έμμανουήλ εἶνε ὁ πρίγκηψ Θωμάς δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Καρόλου Έμμανουήλ.

Ἄλλὰ καὶ περὶ τοῦ νυν βασιλέως τής Ιταλίας τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα προώρισται νὰ μείνη εἰς τὴν ἱστορίαν ὀλίγα εἶνε γνωστὰ ἀπὸ τὸν ἰδιωτικὸν του βίον. Ένυμφεύθη ἀπὸ ἀγάπην μὲ μίαν τῶν ἀπλουστέρων πρίγκηπισσῶν τής Εὐρώπης, τὴν Ἐλένην τοῦ Μαυροβουνίου, καὶ ἔζησεν ἕως τῶρα τὴν ζωὴν τοῦ εὐτυχῶς οἰκογενειάρχου. Τὸ μόνον του πάθος ἦτο ἡ νομισματολογία, περὶ τής ὁποίας ἔχει γράψει ἀξιόλογα βι-

βλία. Πρὶν γίνῃ ὁμοῦς ὁ Βικτωρ Έμμανουήλ καλὸς οἰκογενειάρχης καὶ νομισματολόγος, ὑπῆρξε στρατιώτης καὶ δέν ἔπαυσε νὰ εἶνε τοιοῦτος.

Ὡς πρίγκηψ τής Νεαπόλεως, ἐφοίτησεν εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Πολέμου ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθε μὲ τὸν βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ ὕστερα ἀπὸ ἔξετάσεις ἰδιαιτέρως ἀσθηράς. Ἐπειτα, ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε κάποτε, ἐκέρδησε τὰ γαλόνια τοῦ στρατηγοῦ «μὲ τὸν ἰδρωτὰ του». Οἱ προθιβασμοὶ του εἰς τὸν στρατὸν ἐγένοντο βραδεῖς διὰ νὰ δύναται ὁ πρίγκηψ νὰ καταρτίζεται τελείως, τῶσον θεωρητικῶς ὅσον καὶ πρακτικῶς εἰς τὴν στρατιωτικὴν τέχνην. Τόση δὲ ἦτο ἡ εὐσυνειδησία μὲ τὴν ὁποίαν ἠκολούθει τὸ στάδιον αὐτὸ ὥστε κάποτε ἠρνήθη τὰ γαλόνια τοῦ ὑποστρατήγου διότι δέν ἐθεώρει ἀρκετὴν τὴν ἐκπαίδευσιν ποῦ εἶχε λάβει ὡς συνταγματάρχης.

Γενόμενος βασιλεὺς δέν ἐλησμόνησεν ὅτι ἦτο στρατιώτης. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἠσχολεῖτο πάντοτε μόνος του εἰς στρατιωτικὰς μελέτας, εἶχε περὶξ του μίαν ὀμάδα ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἐκ τῶν δοκιμωτέρων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐντολὴν νὰ τὸν τηροῦν πάντοτε ἐνήμερον τῶν προόδων τής στρατιωτικῆς τέχνης. Ἐὰν αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ δυνάμεις τής Ιταλίας εἶνε ὀπίσθιαι εἶνε σήμερον, αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸν Βικτωρα Έμμανουήλ ὁ ὁποῖος εἰργάσθη ὑπομονητικὰ ὅπως κάμῃ τὸ κράτος του μίαν μεγάλην στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν. Αὐτὸς ἐνέπνευσε καὶ διηύθυνε τὴν ὀλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνακαινίωσιν τοῦ Ιταλικοῦ στρατοῦ. Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τής ἀνακαινίσεως αὐτῆς ἦτο ἡ ἐκστρατεία τής Λιβύης τὴν ὁποίαν ὀργάνωσεν ὁ ἴδιος καὶ ἡ ὁποία δέν ἔλαβε τὴν τύχην ποῦ εἶχε λάβει πρὸ ἐτῶν ἡ κατὰ τής Ἀθουσησίας ἐκστρατεία.

Δέν γνωρίζω ὠραιότερον βασιλικὸν ἀνέκδοτον ἀπὸ τὸ ἀνέκδοτον ποῦ διηγοῦνται διὰ τὸν Βικτωρα Έμμανουήλ ὁπότε ἦτο ἀκόμη πρίγκηψ καὶ λοχαγός. Ἐγίνοντο αἱ δοκιμαὶ μῆς νέας ἐκρηκτικῆς ὕλης ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ Βικτωρός Έμμανουήλ. Εἰς τās δοκιμὰς ἐπάνω, ἕνα κιβώτιον τής ἐκρηκτικῆς αὐτῆς ὕλης ἀνετινάσσετο κατὰ λάθος πλησίον τοῦ πρίγκηπος. Πρὸς στιγμὴν ἐπεκράτησε ταραχὴ. Ὁ πρίγκηψ ἐγειρόμενος ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ καλύπτων τὸ στῆθος του μὲ τὸν μανδύαν του, ἠρώτησε ψυχραίμως:

—Μήπως ἐπληγώθη κανεὶς; Ἐξασκολομήσατε τās δοκιμὰς...

Αἱ δοκιμαὶ ἐξηκολούθησαν καὶ ἐπερατώθησαν ἄνευ ἄλλου συμβεβηκότος. Ὅταν ὁ πρίγκηψ ἀνεχώρει, οἱ περὶ αὐτὸν παρετήρησαν μίαν λωρίδα αἵματος ποῦ ἠκολούθει τὰ βήματά του. Ὁ πρίγκηψ εἶχε πληγωθῆ κατὰ τὴν ἔκρηξιν, ἀλλ' εἶχε μείνει εἰς τὴν θέσιν του σιωπηλῶς καὶ ἤρεμος, δίδων οἷτως ἕνα παράδειγμα σπαρτιατικοῦ στωικισμοῦ.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΕΠΤΑΝΗΣΩ

ΕΠΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Ἄν καὶ ἡ Ἐπτάνησος παρηκολούθει τὸν ἰταλικὸν πολιτισμὸν, ἀργὰ ἐσκέφθη περὶ μορφώσεως τῶν γυναικῶν. Ἡ γυνὴ δέν ἐπλάσθη μόνον ἵνα ἀρέσκη, ἡδύνη καὶ τέρη διὰ τῶν θελητῶν καὶ μαγευτικῶν αὐτῆς τρόπων, ὡς τινὲς δυστυχῶς, ἰσχυρίζονται. Ἐπλάσθη, ὅπως εἶνε καὶ πιστὴ καὶ φιλικρῆς ἡμῶν σύντροφος. Συνεπῶς μεγάλη, μεγίστη δέν νὰ εἶνε ἡ φροντίς περὶ τής προαγωγῆς καὶ μορφώσεως αὐτῆς, περὶ τής διαπλάσεως τής ἰε καρδίας καὶ νοῦ αὐτῆς, ἵνα ἀποδειχθῇ ἀνταξία σύντροφος, παρήγορος σιμβουλός.

Οἱ πλείστοι τῶν γονέων ἐν Ἑλλάδι ὀλιγοροῦντες τῆς ἀνατροφῆς τῶν θηλέων, ὑπέθαλλον τὴν κακοήθειαν, τὴν ἀμάθειαν ἢ τὴν ἡμιμάθειαν. Καθὼς δέν ὑπάρχει πρᾶγμα καλλίτερον γυναικὸς ἐμπέδου καὶ τελειοφόρου μορφώσεως, οὕτω δέν ὑπάρχει μισητότερον μῆς σχολαστικῆς γυναικός, ἥτις τέσον καλῶς ἀπεικονίσθη ὑπὸ τοῦ Θωμασαίου. Ἄτυχῶς τινὲς, περὶ γυναικῶν γράφοντες, συγχέωσι τὴν σχολαστικότητα μετὰ τής ἀληθοῦς τῶν ἐπιστημῶν καὶ γραμμάτων γνώσεως, τὴν ἐπικίνδινον ἡμιμάθειαν καὶ τὴν οἶσιν μῆς δοκησιόφου μετὰ τής λυσιτελοῦς πρακτικῆς μῆς ἀληθῶς πεπαιδευμένης καὶ μορφωμένης. Ἐντεῦθεν ὀμυκαλῶ καὶ ὁ Μολιέρος καὶ ἄλλοι, δι' ἄπτικῶ ἀλατος περιέπιξαν τās ἐγγραμμάτους γυναικας, ἢ μᾶλλον τās σχολαστικας.

Ἄναγκη ἀπαραίτητος εἶνε ἡ ἐνάσκωσις τής διανοίας τῶν Ἑλληνίδων διὰ ἐμπέδου παιδείας καὶ πραγματικῆς μωρφώσεως καὶ ἀνατροφῆς διὰ νὰ ἔχωμεν ἀληθῆ ἀνόρθωσαν. Ἰνωστόν εἶνε ὅτι ἀριστοὶ πολῖται ὑπάρχουσιν ἔνθα ὑπάρχωσι ἀρισταὶ μητέρες. Ὁ Λεγκουβὲ λέγει ὀρθῶς ὅτι οἱ πολεμῶντες τὴν μόρφωσιν τῶν γυναικῶν ἀριθμοῦσι μὲν πάντα τὰ ἐξ αὐτῆς ἄποπα, λησιμονοῦσιν ὁμοῦς καὶ πάντας τοὺς τῆς ἀμαθείας κινδύνους. Διατὶ ἀρὰ γε ἡ δεινα γυνὴ τῆκεται ὑπὸ ἀνίας καὶ ἀκηδίας; Διότι οὐδὲν γινώσκει. Διατὶ ἡ δεινα εἶνε ἰδιότροπος, ματαόφρων, φιλάρεσκος; Διότι οὐδὲν γινώσκει. Διατὶ ἡ ἄλλη εἶνε μοθηρὰ, διατὶ κατακαίεται ὑπὸ φθόνου; Διότι εἶνε ἡμιμαθῆς καὶ δέν δύναται νὰ δαμάσῃ τὸ ἄλογον πάθος της. Διατὶ αὐτὴ εἶνε διουδαϊκὸν καὶ φανατικὴ, οὐδὲν ἔχουσα χριστιανικὸν ἐν τῇ ψευδευλαδικῇ αὐτῆς; Διότι εἶνε ἀγράμματος, ξύλον ἀπελέκτων. Διατὶ πρὸς ἀγορὰν ἀπλοῦ κοσμήματος δαπανᾷ τὸ μηνιαῖον κέρδος τῶν ἔργων τής συζύγου του; Διατὶ καταστρέφει αὐτὸν διὰ κρυφίων χρεῶν; Διατὶ τὸ ἐσπέρας, ἀσθενῆ ἢ κεκοπιακῶτα, παρασύρη αὐτὸν εἰς ἔορτάς λίαν αὐτῷ ἐνοχλοῦσας; Διότι εἶνε ἀμαθῆς, διότι οὐδέποτε ἐκτίσαστο σπουδαιαν τινὰ γνῶσιν δυναμένην νὰ διαθρέψῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς, διότι ὁ κόσμος τῶν ἰδεῶν εἶνε ἀγνωστος αὐτῇ, μόνος δὲ γνωστὸς εἶνε ὁ τής ἀταξίας καὶ ματαότητος. Τοιουτοτρόπως καὶ πᾶς σύζυγος, ὅστις ἐμπαίζει τὴν ἀληθῆ μόρφωσιν τής γυναικός, δι' αὐτῆς θὰ ἐσώζετο ἐκ τής ἀτιμίας.

Οἱ τακτικοὶ ἀγαγνώσται τής «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρησεως» θὰ εἶδον εἰς τὴν σειράν τῶν διατρεπῶν Ἑλληνίδων ὅτι ἡ Κέρκυρα ἀνέδειξεν ἑξόχους γυναικας αἱ ὁποῖα ἐδόξαν σάν τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα. Ἐν Κερκίρᾳ ἐπίσης ἤρχισεν ἡ πρώτη ὀθησις τής σοβαρῆς μωρφώσεως τοῦ γυναικείου φύλου, καὶ κατέστη σεβαστὴ ἡ ἀξία τής γυναικός.

Τῇ 1 Μαῖου 1440 ἔτους, ἐπὶ Ἐνετοκρατίας, ὁ νόμος εἶχε παραχωρήσει σπουδαῖον προνόμιον εἰς τὴν Κερκυραϊαν, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐλάμβανεν ὁ ἀλλοδαπὸς τὴν Κερκυραϊκὴν ἰθαγένειαν, οὕτως εἶπεῖν, ἕνα ἐνυμφεύετο Κερκυραϊαν καὶ διέμενεν εἰς τὴν Κέρκυραν. Ἄλλως τε ὁ ἀλλοδαπὸς διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ Κερκυραίου πο-

λίτου, ἔπρεπε νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν Κέρκυραν ἐπὶ δέκα ἔτη, ἐκτελῶν ἅμα καὶ τās ὑπὸ τοῦ νόμου ἀγγραείας. Τῷ 1565 ἡ διαμονὴ πρὸς ἀπόκτησιν δικαίωματος πολίτου περιορίσθη μόνον ἐπὶ πέντε ἔτη, ἐτελοῦντο ὁμοῦς πάντοτε καὶ αἱ ἀγγραείαι. Διὰ τοῦ προνομίου τούτου τής Κερκυραίας οἱ ξένοι εὐκόλως ἐνυμφεύοντο Κερκυραίας καὶ διέμενον ἐν τῇ νήσῳ.

Ἐπὶ Ἐνετοκρατίας ἡ Ἐπτάνησις ἦτο πολὺ περιορισμένη καὶ δέν ἐξήρχετο τής οἰκίας. Αἱ ἀνυπάνδροι αὐστηρῶς ἐφυλάττοντο, καὶ δέν παρουσιάζοντο ἐνώπιον τῶν ἀνδρῶν, ἰδίᾳ τῶν ἀνυπάνδρων. Ἄν ἐξήρχοντο αἱ γυναῖκες εἰς τὸν δρόμον ἔφερον λεπτὸν πέπλον, ἐν εἶδει προσώπου λεγομένης «μιασούτσας». Τὰ παράθυρα εἶχον τῆς «τσελοζῆς» (καφασία). Εἰς τὸν δρόμον αἱ ἀρχόντισσαι περιεφέροντο μὲ φορεῖα, λεγόμενα κοινῶς πορταντινὲς ἢ λετίκες, κρατούμενα ὑπὸ δύο ἀνθρώπων. Ἡ εὐγενὴς ἦτο τότε ἀξίη τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ὀνόματος. Ἄξιοπρέπεια εἰς ὅλα τὰ τοῦ βίου.

Ἦτο ἐν τῇ οἰκίᾳ ἄληθῶς βασίλισσα. Καὶ αἱ μὴ εἰς τὴν χερσὴν Βίβλον ἀνήκουσαι εἶχον τὴν ἀξιοπρέπειάν των.

Ὁ βίος τῶν γυναικῶν ἐν Ἐπτανήσῳ ἦτο βεβαίως κατὰ πολὺ καλλίτερος τῶν γυναικῶν τής τουρκοκρατομένης Ἑλλάδος, ἔνεκα τοῦ ἰταλικοῦ πολιτισμοῦ, ποῦ ἐκυρίευσεν τās νήσους μῆς.

Ἡ γυναικεία ἐκπαίδευσιν ἦτο ὁμοῦς πολὺ περιορισμένη. Πολλοὶ εἶχον τὴν ψύχωσιν ὅτι ἡ κόρη μαθοῦσα γράμματα, θὰ ἔγραφεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς, καὶ γινομένη σύζυγος διὰ τής ἀναγνώσεως θὰ παρημέλῃ τὸ νοικοκυριό. Αἱ γυναῖκες τής καλῆς κοινωνικῆς τάξεως ἐυάνθανον ἀνάγνωσιν, γουφὴν καὶ ἀριθμητικὴν. Οἱ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς ἦσαν οἱ διδάσκαλοι τής ἑλληνικῆς καὶ οἱ δικτικοὶ μοναχοὶ καὶ ἱερεῖς τής ἰταλικῆς.

Παρατηρητέον ὅτι οἱ ἱερεῖς εἶχον μεγάλην ἐπιποσῶσιν. Εἰς τās συναστροφὰς ἦτο ἀναπόφευκτος καὶ ὁ ἱερεὺς, ὅστις πάντοτε ἐλάμβανε μέρος καὶ εἰς τὰ ἐπίσημα γέμματα κατὰ τās πορτασίμους ἡμέρας. Οἱ ἱερεῖς ἦσαν οἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι εἰσῆρχοντο εἰς τās οἰκίας ἐλευθέρως καὶ εἰς τοὺς ὁποῖους ἐνεπιστεύοντο τὰ κοράσια, ἰδίως ἂν σεβάσμοι γέροντες ἦσαν.

Σημειωτέον ὅτι τότε ἔπρεπε εἰς τās πόλεις ἡ καλὴ τέξις νὰ μάθῃ καὶ τὰ ἰταλικά καὶ νὰ ὀμιλῇ.

Ἡ Ἐπτάνησος ἦτο ἐνετικὴ ἐπαρχία. Ἡ ἐπισημοὺς γλώσσα ἦτο ἡ ἰταλικὴ. Ἡ εἶσορος ἰδίως ἐυάνθανε τὰ ἰταλικά, διότι πάντοτε εἶχε τὴν ἐλπίδα νὰ γίνῃ σύζυγος ἐνετοῦ ἑπατριδίου, ἐπομένως ἔπρεπε νὰ ἔχη ἐπιπολαίαν τινὰ ἰδέαν τής ἰταλικῆς φιλολογίας.

Αἱ τελευταῖαι ἀρχόντισσαι τής ἐνετικῆς ἐποχῆς, ἀπεστῆθιζον πολλὰ τοῦ Μεταστασίου καὶ τακτικὰ ἀνεγίνωσκον τὸν Γολδόνην, τὸν Γότσην καὶ ποιήματα εἰς τὴν ἐνετικὴν διάλεκτον. Ἄλλὰ δέν παρεμέλουν τὴν ἀνάγνωσιν ἑλληνικῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, τοῦ Ἑροτοκρίτου, τής Ἐρωκρίδας, τοῦ Μπερτόλδου καὶ ἄλλων λαοφιλῶν βιβλίων τῶν χρόνων ἐκείνων.

Καὶ αἱ πτωχαὶ γυναῖκες προσεπάθουν νὰ ὀμιλοῦν τὰ ἰταλικά, διότι καὶ ἐκείναι ὀνειροπόλουν νὰ λάβουν ἐνετὴν σύζυγον προσήκοντα μὲ τὴν κοινωνικὴν τής τάξιν ἀφοῦ ὁ μικτὸς γάμος ἐπετρέπετο. Εἰς τὰ χωρία ἡ ἰταλικὴ ἦτο σχεδὸν ἀγνωστος.

Πασῶν τῶν νήσων, ἐν Κερκίρᾳ, ὀμιλεῖτο καλλίτερα ἡ ἰταλικὴ καὶ ἐνετικὴ διάλεκτος κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Θωμασαίου.

Σημειωτέον ὅτι ἐν Ἐπτανήσῳ ἀρνησιπταρὶς δέν ἔθεω.

ρείτο τότε ο άσπαζόμενος την Ιταλικήν γλώσσαν, μάλιστα έξ ανάγκης εκ μικράς ηλικίας εθάρραζε τὰ θελήματα τοῦ Ιταλικού πολιτισμοῦ, ὅπως παιδαγωγηθῶσιν εἰς τὴν ἰταλικήν γυμνάσια καὶ Πανεπιστήμια.

Δὲν ἦτο ξενομανία ἀλλὰ φυσικὴ ἀνάγκη ἕνεκα τῶν πονηρῶν χρόνων. Ξενομανία, γαλλομανία εἶνε ἡ σημερινὴ τῆς πρωτεύουσας ἰδίως διότι περιφρονῆται πως ἡ μητρικὴ γλώσσα, καὶ οἰκογενειακὴ εἰς πολλοὺς ἀριστοκράτας καὶ νεοπλοῦτους εἶνε ἡ γαλλικὴ ἢ ἄλλη γλώσσα καὶ προτιμῶνται. Ἡ Μπόνες καὶ ἡ ξένες διδασκάλισσες καὶ θεωρεῖται μορφωμένη, εὐγενής, ἡ κόρη ἐκείνη, ἥτις ὁμιλεῖ γαλλικὰ ἢ ὅταν κατὰ τὴν ἑπιμέλειαν παρεμβάλλῃ γαλλικὰς λέξεις. Ἐν Ἐπτανήσῳ ὅμως ἐυάνθανον ἔξ ἀνάγκης, ὡς εἴπομεν, τὰ ἰταλικά, ἀλλὰ ποτὲ δὲν δὲν παρημέλησαν τὴν ἑλληνικὴν γλώσσαν.

Αἱ γυναῖκες τῆς Κερκύρας ἐξεπαιδεύοντο καλλιτέρα καὶ τούτο ἦτο φυσικόν, διότι ἦτο πρωτεύουσα καὶ εἶχε καλλιτέρα τὰ μέσα πρὸς μόρφωσιν, λόγῳ καὶ τῶν πολλῶν συνανατορῶν μετὰ εὐπαιδευτῶν ἀνδρῶν Ἰταλῶν.

Ἡ ἀμέλεια τῆς γυναικείας ἐκπαιδείσεως ἐξηκολούθει. Ἐνίοτε ἐγένετο σκέψις διὰ νὰ γίνῃ κάτι ἄλλ' ἔμμεν ἀπλοῦς εὐσεβῆς πόθος.

Σκέψις σοβαρὰ ἤρχισεν ἐπὶ ἀγγλικῆς προστασίας.

* *

Ὁ πρῶτος Ἀρμοστής μας, ὁ Θωμᾶς Μαίτλανδ, ἀνὴρ ἔξοχος, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ μισελληνικῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων ἀφῆκε δυσαρέστους ἀναμνήσεις εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἰονίου.

Μετὰ τὰς θύελλας ἔρχεται ἡ γαλήνη. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ Φρειδερίκος Ἀδάμ ἔλαβε τὰς ἡνίας τῆς ἀρμοστείας ἐφ' 1824. Ἐμφερούμενος αἰσθημάτων ὅλων ἀντιθέτων τοῦ σὺν Θωμᾶς, ἀμέσως κατέκτησε δικαίως τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν Ἐπιτησίων.

Ἠγάπησεν ἰδίως τὴν Κέρκυραν καὶ ἔλαβεν ὡς σύζυγόν του τὴν Νίναν Παλατιανοῦ, ἐκ τῶν εὐπατριδῶν οἰκῶν τῆς Κερκύρας, θείας δὲ τῆς διαπρεποῦς Μαργαρίτας Ἀλβίνα Μηνιάτου, τῆς ὁποίας διογραφικὰς σημειώσεις ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ ἀγαπητῇ μας «Ἑλληνικῇ Ἐπιθεωρήσει».

Τὰ παρὰ τοῦ Ἀδάμ συντελεσθέντα ἔργα ἔμειναν ἀθάνατα εἰς τὰ χρονικά τῆς ἀγγλικῆς Προστασίας τῶν Νήσων τοῦ Ἰονίου ἰδίως τῆς Κερκύρας.

Μία τῶν φροντίδων αὐτοῦ ἦτο καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν γυναικῶν. Ὁ βαρῶνος Ἀνδρέας Θεοτόκης εἰς τὸ σύγγραμμά του Σὺν Φρέντερικ Ἀδάμ τότε ἀποφαινέτο ὅτι ὁ Ἀδάμ «δὲν παρημέλησεν οὐδὲ τὴν γυναικείαν μόρφωσιν. Ἐφερὲν ἔξ Ἀγγλίας ἱκανοὺς παιδαγωγικοὺς καὶ τὰ Παρονησγωγεία ἦσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀνταξίας αὐτοῦ σὺζύγου, ἥτις μετὰ Φραγκοσταῦ ζήλου ἐργάζεται διὰ τὴν πρόοδόν των».

Ἡ ἐν Κερκύρᾳ ἐκδιδομένη «Ἐφημερίς τοῦ Ἐνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων» τῇ 16)28 Ἀπριλίου τοῦ 1832 ἔτους (ἀρ. 70) ἐδημοσίευσεν τὰς ἐξῆς λόγους ἀξία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνατροπὴ τῶν κορασιῶν».

Ἡ ὀφέλεια, τὴν ὁποίαν ἡ καλὴ ἐκπαίδευσις προξενεῖ εἰς πάντα λαόν, καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἰς τὸ νὰ ὑψώσῃ τὸν χαρακτήρα καὶ νὰ καλλιεργῇ τὴν κατάστασιν πάσης τάξεως τῆς κοινωνίας, εἶνε τῶσον ὁμολογούμενα, ὥστε ἤθελε εἰσθε περιττὸν νὰ ἐκταθῇ τις ἐπάνω εἰς αὐτά.

Ἐν πρώτοις πρέπει κατ' ὀρθὸν λόγον νὰ γίνηται πρόβλεψις περὶ ἐκπαιδείσεως τῶν ἀρσενικῶν. Τὴν δὲ ἀνατροπὴν τῶν θηλικῶν, δυσκολῶς ἔμπορεῖ νὰ στογάζηται αὐτὴν πρῶτον ὀλιγώτερον οἰκιακῶδες καὶ ἀναγκαῖον, ὅστις συλλογίζεται τὴν μεγάλην ἐπαρῶν τὴν ὁποίαν εἶνε διωρισμένος ἀπὸ τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν νὰ ἔχωσιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, ὡς φίλοι, ὡς σκίθαι καὶ ὡς μητέρες. Καὶ θαρροῦντως ἔμπορεῖ τις, δείχνων τὴν γενικὴν πείραν τῶν αἰώνων, ὅτι εἶνε ἀδύνατον

ἡ κατάστασις καμμιάς κοινωνίας νὰ εἶνε εὐτυχῆς ἢ ἀξιότιμητος, ὅπου ἡ πρώτη ἀνατροπὴ τῶν θηλικῶν παιδίων ἀφίεται ἀμελημένη.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο πρὸ καιροῦ ἱκανοῦ διήγειρε τὴν προσοχὴν διαφόρων ἀτόμων εἰς τὰς ἰονικὰς νήσους, εἰς τὰς ὁποίας, ἢ μὲν ἐκπαίδευσις τῶν ἀρσενικῶν ἕως βαθμῶν τινα πάντοτε ἐλογίσθη ἀναγκαῖον, ἢ δὲ τῶν θηλικῶν, εἰς τοὺς παρελθόντας καιροὺς, καὶ ἑποκᾶτω ἄλλων διοικητικῶν συστημάτων ἡμελήθη μεγάλως, ἐξαιρέτως εἰς τὰς κατωτέρως τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ ὁ δραστήριος ζήλος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ σὺν Φρειδερίκου Ἀδάμ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, διὰ τὴν πρόοδον τῆς κοινῆς ἐκπαίδευσος καθ' ὅλους τοὺς κλάδους αὐτῆς, τῶσιν ἐναργῶς ἐνεψύχωσε καὶ ἐβοήθησε τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, ὥστε ἐγένον αἰτία νὰ συστηθῶσιν εἰς τὰς νήσους ταύτας διάφορα σχολεῖα κορασιῶν εἰς τὰ ὁποία διδάσκονται ἡ ἀνάγνωσις, ἡ γραφὴ, ἡ ἀριθμητικὴ καὶ ἔργα βελόνης.

Ἐἰς τὴν νῆσον τῆς Κερκύρας τὰ ἀκόλουθα σχολεῖα εἶνε τὴν σήμερον εἰς ἐνέργειαν.

Ἐἰς τὴν χώραν ἐν περιέχον ἑκατὸν πενήντην μαθητριάς, συστηθὲν τὸν Ἰανουάριον 1829.

Ἐἰς τὸν Ποταμὸν ἐν περιέχον τεσσαράκοντα μαθητριάς συστηθὲν τὸν Σεπτέμβριον 1829.

Ἐἰς Καστράδες ἐν περιέχον μαθητριάς πενήντην καὶ συστηθὲν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1830.

Ἐἰς τὸ Μαντούκιον ἐν περιέχον μαθητριάς ὀγδοήκοντα μαθητριάς συστηθὲν τὸν Σεπτέμβριον 1830.

Ἐἰς τοὺς Κινοκιάστους ἐν περιέχον μαθητριάς εἴκοσι συστηθὲν τὸν Σεπτέμβριον 1831.

Ἐν οὐκίαισι τῶν κορασιῶν εἰς ταῦτα τὰ σχολεῖα ἐστάθη ἐν γένει πολλὰ εὐχαριστικὴ ἂν καὶ ὀκαιρὸς τῶν ἐλαίων κατὰ τὸ παρὸν ὀλιγοστενεῖ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς Ποταμὸν καὶ Κινοκιάστους καθὼς πρέπει ἄφρακτα νὰ περιμένῃ τις κατὰ τὴν περιόδον ταύτην.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗΣ

PIERRE GIFFARD

ΔΕΚΑ ΛΕΠΤΑ ΤΡΟΜΟΥ

(ΔΙΗΓΗΜΑ)

Διέσχισα πρὸ ἐτῶν τὴν Ρωσίαν. Ἡ τύχη μὲ ἔκαμε νὰ γνωρισθῶ εἰς τὸ Κίεβον μὲ ἓνα ἰδιοκτῆτα μεγάλου ἐπιτάμου τοῦ Γσέρνιγγον, τὸν κόμητα Βολομπέρσκη.

Ἦτο ξανθὸς, τριακονταετής ἀνὴρ, μύμων, γελαστὸς, ἐραστής τῶν ὀρειῶν τεχνῶν, ὁ ὁποῖος ἔζη μὲ τὴν σύζυγόν του εἰς ἓν ἀπομεινωμένον κτήμα ὄχι πολὺ μακρὰν τῆς παλιχῆς Κονοτόα.

Ἦμεθα δύο ἡμέρας μαζί. Ὁ κόμης ἠθέλησεν ἐπιμόνας νὰ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς Ζεζούζα Λάτσα τμημάτων του διὰ νὰ μοῦ δείξῃ ἐκεῖ τὰ τῶσον ἀπλὰ ἦθη τῶν Μικρῶν Ρώσων.

Ἐδέχθην εὐχαρίστως μίαν ἐγκαρίαν νὰ εἰσδύσω εἰς τὴν ζωὴν τῶν χωρικῶν. Τὴν ἐπομένην ἡμερᾶ ἐκεῖ, ὑπὸ τὴν στέγην μιᾶς παλαιᾶς οἰκίας μὲ τρία διαμερίσματα, ἢ ὁποία ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ τῆς βασιλείας τῆς Αἰκατερίνης τῆς Μεγάλης.

Δὲν ἠδύνατο ἡ οἰκία αὕτη νὰ ὀνομασθῇ ἔπαυλις. Ἐξ τὰ κατὰμετα μέρη μας θὰ ὀνομαζέτο ἀγροικία κτήμα μᾶλλον πλουσίου ἀγρότου. Εὐρίσκειτο εἰς τὸ μέσον δάσους ἀπὸ σημίδας. Εἴκοσιν οἰκίας τὴν περιεστράχον κείμενα εἰς τὸ μέσον τοῦ δάσους. Ἐπειτα ἐξετείνετο ἓνα κενόν, αἰ στέπαι. Ἠδύνατο τις νὰ νομίσῃ ὅτι εὐρίσκειται εἰς ἀπεστασιν 100 λευγῶν ἀπὸ παντοῦ.

Βεβαίως ἡ Κονοτόα ἐχωρτζετο ἀπὸ τὴν ἔπαυλιν διὰ δε-

κάδος βερσιῶν σχεδὸν ἑνδεκα χιλιομέτρων. Ἡ κόμηςσα μοῦ ἐφάνη ὅτι ἐστενεχωρτζετο νὰ ζῇ εἰς τὸ βάθος τῆς ἐρημίας αὐτῆς. Νέα ἀκόμη μὲ ἀνδροκὰ χαρακτηριστικὰ, κόμην-μαύρην περιέμενε, μοῦ εἶπεν, εἰα δὲ τὸ μῆγας τοῦ ἔτους τὴν ὄραν νὰ ἰσάγῃ εἰς τὸ Πετερσβουργ ὅπου διήρχετο τοὺς 4 ἄλλους μὲ τὸν σύζυγόν της καὶ δύο ἄλλα χαριτωμένα κοράσια, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐκεῖ εἰς τὸ σχολεῖον, μὲ τὴν συντροφίαν τῶν παιδικῶν της φίλων.

Ἐἰς τὴν Ζεζούζα-Λάτσα εἶχε μόνην σύντροφον μίαν θυμασίαν γάταν τῆς Ἀγκύρας.

Ἡ μεγαλογολικὴ τῆς εὐνείσει ἠθέλησε πολὺ νὰ μὲ περιποιηθῇ. Ἀληθῶς ἡμεθα καὶ οἱ τρεῖς καταγοητευμένοι, ὁμιλοῦντες διὰ πράγματα ποῦ μᾶς ἐνδιέφερον.

Οἱ φιλοξενοῦντές με ὁμιλοῦν διὰ τοὺς Παρισίους. Ἐγὼ τοὺς ἐπανεφέρουν εἰς τὴν ρωσικὴν ζωὴν καὶ ἡ ἡμέρα παρήλθε γλήγορα, διακοπέσα ἀπὸ ἓνα περίπατον διὰ μέσον τῶν σκηνῶν τῶν μουζικῶν, περίπατον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὁποῖου ὁ κόμης μοῦ ἐξηγεῖ τὴν λειτουργίαν τοῦ μικροκόσμου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος φαντάζει, πρῶτον ἀπίστευτον, εἰς τὸ δεσποτικώτερον κράτος ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Ἐφαγα μὲ ἀρκετὴν ἄρξιν. Διακοπῆς τῆς συνομιλίας, ἡ ὁποία ἦτο ἀρκετὰ εὐθιμῶς, ὁ φιλοξενῶν με, ἔκαμε νὰ ἐννοήσω ὅτι ἦτο πνεῦμα πολὺ καταπιστικόν. Κατόπιν ἡ κόμηςσα μὲ παρεκάλεσε νὰ τὴν συγχωρήσω διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν δυνατὸν πονοκέφαλον, ἐκομμάτο κάθε βράδυ εἰς τὰς δέκα—ἄπως ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ.—προσέθεσε μειδιῶσα Ἐξήτησα τὴν ὄθειαν νὰ ἀποσπῶ καὶ ἐγὼ, ὁποῖο ἦμην κατακουρασμένος ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν.

Ἦδη τὸ πρῶτὸ ὁ κόμης μὲ εἶχεν ὀδηγήσει εἰς τὸ δαμάτιον, ποῦ εἶχεν ἐτοιμασθῇ δι' ἐμὲ εἰς μίαν πτέρυγα τοῦ ὀκλήματος. Ἠθέλησε νὰ μὲ συνοδεύσῃ ἐκεῖ ἐκ νέου μὲ τὸν Χούρα, ἓνα ὑπηρετὴν μὲ κόκκινα γένεια εὐπειθῆ ὡς κύνα, ὁ ὁποῖος ἐκομμάτο εἰς τὸ ἴδιον διαμερίσμα.

Τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἔσβηνε βραδύως, εἶνε τοῦτο φαινόμενον τῶν χωρῶν τοῦ Βορρᾶ κατὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ θεινοῦ ἡλιοστασίου.

Ἀντήλλαξα τὰς συνήσεις εὐχὰς μὲ τὸν εὐγενῆ φίλον μου εἰς τὸ μικροκῶμα τοῦ πρώτου πατόματος, ἔφ' ὃ Χούρα μετέβαινε εἰς τὸ ἰσόγειον.

Ἀπεκοιμήθην βαρῶς μὲ ἓνα βροδὴν λυκόφως.

Ἐν τούτοις ἔξω ἡ φωνὴ τοῦ κόμητος ἐκάλεε φιλικῶς τὴν γάταν, διὰ νὰ τὴν βάλῃ νὰκοιμηθῇ.

Πόσον διήρκεσεν ὁ πρῶτος μου ἔπνος; Δὲν ἐσκέφθην κἄν νὰ τὸν ἔξαζητήσω. Ὅταν ἠσθάνθην ὅτι ἀφεντίσθην αἰφνης ἀπὸ μίαν νεκρικὴν φωνήν, ἡ ὁποία ὀμίλει τὴν νύκτα πλησίον μου.

Σφοδρὸν ὀργος μοῦ ἐπάγωσεν ὄλον τὸ σῶμα.

Ὁ κόμης ἦτο πνευματιστής. Εἶχε λοιπὸν τὰ πνεύματα τοῦ :

—Πῶς εἶνε; ἠρώτησα μὲ θυμόν.

Ἄλλ' ἡ φωνὴ δὲν μοῦ ἀπήντησε. Τὸνλάχιστον μοῦ ἐφάνη ὅτι ἐξηκολούθησεν ἓνα εἶδος κλαυθινοῦ φωνῆς χωρὶς νὰ ἀπασχληθῇ μὲ τὴν ἐρώτησίν μου. Ἀγνοῶ τὴν ρωσικὴν. Ἐν τούτοις γνωρίζω καμιὰ ἑκατοντάδα λέξεων ἔξ ἐκείνων ποῦ κατορθῶναι τις νὰ συγκατήσῃ διότι τὰς ἀκούει καθ' ἡμέραν. Ἡ φωνὴ ἦτο πολὺ βαρύτερα ἀπὸ ἐκείνας ποῦ εἶχε γνωρίσει εἰς τὸ θέατρον. Εἶχε βεβαίως κάτι ὑπερῶν.

Ἐν μέσῳ φράσεων πενήμιων, τὰς ὁποίας ἀπήγγελλον ὡς προσεχὴν ἢ λέξεις Γόσποδα ἐπανήρχετο σιγνά. Καὶ ἡ Γόσποδα εἶνε ὁ λειτουργικὸς ὄρος ποῦ ἐξηγεῖ τὴν ἰδικὴν μας λέξιν Κίριε.

Αἱ ἀποστροφαὶ ἐξηκολούθηον, ἄλλοτε ὀξείαι, ἄλλοτε γλυκεῖαι ὅσων τὸ ἄφραστον ὄν ποῦ ἀνηθύνετο εἰς ἐμὲ εἰς τὸ σκότος εἶχε μεταχειρισθῇ, διὰ νὰ μὲ πείσῃ, τὴν προσεχῆ μετὰ τὴν ἀπειλήν.

Ἀφοῦ τὸ πνεῦμα ἐπρόφερον ὀλίγας λέξεις, διακοπέμενας ἀπὸ βραχείας, ἐσταμάτησε.

Ἡ διακοπὴ αὕτη ἐπέτρεψε νὰ συνδέσω ὀλίγας ἰδέας. Ἀσφαλῶς ἦσαν φαντάσματα εἰς ἐκείνην τὴν οἰκίαν. Τὸνλάχιστον ἦτο ἔν.

Καὶ θὰ ἦτο πολὺ πλησίον μου ἴσως εἰς τὸν τοῖχον ἢ ὀπισθεν. Δὲν ἐπίστευσα ποτὲ εἰς τὰ φαντάσματα.

Ἀλλὰ, ἔλεγον μόνος μου, μήπως δὲν ὑπάρχει ἀρχὴ εἰς ὅλα; Διατὶ τὰ φαντάσματα ἐξορισμένα ἀπὸ τὴν Γολλάν δὲν θὰ ἐτριγύριζον εἰς τὴν Ρωσίαν;

Συλλογισμὸς παράλογος· ἐάν ὑπάρχον φαντάσματα, θὰ εἰσέχωσαν παντοῦ ὅπου ζῶσι καὶ ἀποθνήσκον ἄνθρωποι. Καὶ εἰς αὐτὸ ἦρα ἐμπόδιον. Θὰ ἐφροδοῖμην ἴσως ὀλιγότερον, ἐάν ἡ μυστηριώδης φωνὴ μοῦ εἶχεν ὀμιλήσει εἰς τὴν γλώσσαν μου, ἀλλὰ μετεχειρίζετο τὸ ἐντόπιον ἀκοῦσως ἰδίωμα. Ἦτο λοιπὸν ψυχὴ ρωσικὴ ποῦ ἐσύχναζεν εἰς τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας αὐτῆς.

Εἰς τὸν διάβολον ἢ κατοικία τοῦ κόμητος καὶ ἡ μελέτη περὶ τῶν μουζικῶν ἐσκέφθην.

Τὶ ἦλθα νὰ κάμω ἐδῶ; Αὐτὸ τὸ πνεῦμα μὲ ἐκλαμβάνει ἴσως δι' ἄλλον· ἀλλ' οὐχ ἦττον δὲν εἶνε εὐχάριστον νὰ τὸ ἀκούω. Ἐάν μὲ ἐγνώριζε θὰ ἔσταυάτα, διότι θὰ ἤξευρεν, ὅτι δὲν ἐννοῶ. Ἔβρισσε νάποινον κοιμάται εἰς αὐτὸ τὸ δωματίον τὸ συνήθως ἀκατοικητόν καὶ νομίζει ὅτι εἶνε κάποιος ἐχθρὸς του.

ἴσως ὁ κόμης ἦτο σκληρὸς πρὸς κάποιον χωρικόν, ἴσως ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ θανάτου του καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀποθανόντος νομίζει ὅτι εἶνε ὁ δῆμῶς του ποῦ κοιμάται ἐδῶ !..

Ἄλλα τριακόντα δευτερόλεπτα δὲν παρήλθον ὅταν νέα ἀποστροφή ἠκούετο εἰς τὸ σκότος χειρότερα τῆς πρώτης. Εἰς ταύτην ἠνώθη κλαγγὴ χάλυθος καὶ χαλκοῦ. Τότε ἐσκατίσθην. Ἐχώθην ὑπὸ τὰ κλινοσκεπάσματα καὶ ἀφῆρα ἔξω ἓνα ὀφθαλμῶν. Τότε ἐνόμισα ὅτι δέκτρινα νὰ ζωνραφίζετα διὰ μιᾶς σεληνιακῆς ἀκτίνας τὸ φάσμα τοῦ μακροῦτου βασιλέως εἰς τὸν Ἀμλετ.

Μὲ κρῖνος, μὲ θόρακα καὶ μὲ τὴν χεῖρα εἰς τὴν σπάθην ἓνας παλαιὸς πολεμιστὴς μοῦ παρουσιάσθη φρονάζων ἐκδίχησιν μὲ φράσεις αἰ ὁποῖα ἤχον εἰς τὰ ὀτά μου χωρὶς δὲ ἐννοῶ λέξιν. Ἀνορελῆς εἶνε νὰ εἶπω ὅτι εἶχα εἰς τὸ μέτωπόν μου μαργαρίτας ψυχροῦ ἰδρώτους.

Ἐγοῦρτοσα τὰ μάτια μου, ἀλλ' ἡ ὀπτισία εἶχε σβησθῇ καὶ εἰς τὸ σκότος δὲν εὐρίσκα κανέν σημεῖον νὰ μὲ διαφωτίσῃ.

Ἀφνης ἡ γνώμη μου ἤλλαξε.

Ἐάν ἦτο κανεὶς ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ μὲ φοβῆθαι διὰ νὰ γελᾶσθαι μαζί μου; Ἐάν ἦτο ὁ Χούρα, ὁ ὑπηρετῆς;

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη μοῦ ἀπέδωκε τὸ θάρρος. τὸνλάχιστον διὰ νὰ πηδήσω ἔξω τῆς κλῆνης.

Μὲ τὸ περίστροφον εἰς τὰς χεῖρας κατίβην τὴν κλῆμακα, ἐνῶ ἡ φωνὴ τοῦ Ἀδου μετὰ νέαν παῖσιν ἐκανανοβόλει ἀπαισίως ἐξορισμοῦς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεγνώριζον τὰς λέξεις Γοβονία σήμερον, Ζάρτρα αἰριον, Λοῦδρα πάντοτε Βεσαία ἢ ἀωνιότης. Ὅλα αὐτὰ ἤχον πενθίμως.

Μήπως εἶνε ὁ μουζικὸς κάτω, ἐσκέφθην. Ναι, αὐτὸς ὁ παλιάνθρωπος δὲν φαίνεται ἠρθόδοξος.

Μὲ τὸ ἐσθίρακον καὶ τὰς παντόφλας ἔτριξα ψηλαφῶν πρὸς τὴν κλῆμακα. Ἐνα φῶς μὲ ὀδήγει.

Ἡ ἄγια εἰδὼν εἰς τὸ ἰσόγειον ἔλαπεν ὀπισθεν τῆς κανδήλας τῆς. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἡ ἐκκλησίς μου ἐκορυφώθη. Ἐνδεδικμένος ὁ Χούρα γονυκλινῆς πρὸ τῆς εἰκόνας παρηκολούθει τὴν ἀνοθεν φωνήν, παῖων ἐπανειλημμένως τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Μήπως καὶ αὐτὸς εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ τῆσιν; Οὐδόλω. Μὲ παρετήρησε μάλιστα μὲ θυρὸς τῶν ποῦ, ποῦ μὲ ἀνηγόησεν ἐπὶ μᾶλλον. Εἶχα τρελλαθῇ; Τοῦ ἔδεξα τὸ περίστροφον. Μὲ ἔκαμε νὰ ἐννοήσω ὅτι δὲν ὀπῆρε φόβος εἰς τὸ κτήμα.

‘Αλλά λοιπόν, τοῦ ἐφώναξα, τί συμβαίνει; Διότι ἡ φωνὴ ἐφαλλε τώρα καὶ τόσοσ πενθίμως!

‘Ο δυστυχὴς ἦναψε τὸ κηρίον του καὶ μὲ ἠκολούθησεν εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα. Ἐφαίνεται ἐπὶ αὐτὸν ἐκπληκτος διὰ τὸν φόβον μου. Ἦνοιξα μὲ ὀργὴν τὸ διαμέρισμα τὸ γεινιάσον μὲ τὸ δοματίον μου. Ὕπου ἡ φωνὴ ἐξηκολούθη. νὰ Ψάλλη. Κατ’ ἀρχὰς ἡ γάτα ἐφυγε μισουρίζουσα. Κατὰ λάθος τὴν εἶχον κλείσει ἐκεῖ. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἕνας φωνογράφος ἐξηκολούθει τὸν παραπονετικὸν τοῦ ἤχον.

Δὲν εἶχα παρὰ νὰ κτυπήσω διὰ τοῦ ἀντίχειρος τὸν ὀφθαλμὸν μου διὰ νὰ σταματήσω τὸν ἤχον, ὁ ὁποῖος μὲ ἐτρόμαξε δέκα ὀλόκληρα λεπτά.

‘Ο Χοῦρα ἐξηκολούθει νὰ μὴ ἐνοῶ. Τοῦ εἶδειξα τότε τὸν μοχλὸν ὁ ὁποῖος ἦτο τόσοσ αἰαλακὸς ὥστε ἡ γάτα πηδήσασα ἐπ’ αὐτοῦ εἶχεν ἐπιφέρει πίσιν ἀριετήν, ὥστε νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὸ ὄργανον καὶ νὰ ἀνατρέψῃ μερικὰ κηροπήγια τοῦ εὐρίσκοντο ἐκεῖ.

Ἐκοιμήθην πάλιν διὰ νὰ ἀπολαύσω ἐπὶ τέλους τὸν εὐεργετικὸν ἦχον τοῦ ὁποῦν τόσοσ εἶχον ἀνάγκην μετὰ τοιαύτην ταραχὴν.

Τώρα ξυμενε νὰ μάθω διατί οἱ δίσκοι αὐτοῦ τοῦ φωνογράφου ἀπήγγελλον πράγματα τόσοσ παράδοξα.

—‘Απλούστατα, μοῦ εἶπε, κατὰ τὸ πρόγευμα ὁ κόμης, ἀφοῦ μοῦ ἐξήτησε συγγνώμην διὰ τὴν περιπέτειαν. Δὲν ἔχομεν ἐκκλησίαν εἰς αὐτὴν τὴν ἐρημίαν.

Κάθε μῆνα μόνον εἰς ἱερεὺς τῆς Ρονσοῦφ ἐρχεται νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὸ μέρος ποῦ εἶδατε ὅτι ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἐκκλησίαν. Ἄλλ’ οἱ χωρικοὶ μας ἐπεθύμουν λειτουργίαν καθ’ ἑβδομάδα. Τότε ἐγὼ ἐφρόντισα νὰ ἔχωμεν τὴν λειτουργίαν εἰς τὸν φωνογράφον αὐτόν. Ἀκούουν τοὺς ἤχους κάθε Κυριακὴν καὶ εἶνε εὐχαριστιμένοι. ‘Ο Χοῦρα πεισθεὶς ὅτι εἶχате θάλασι εἰς τὸ ὄργανον εἰς κίνησιν διὰ νὰ προσεκηθῆτε, ἂν καὶ ἡ ὥρα ἦτο πολὺ ποχωρημένη ἠκολούθει καταναγκαστικῶς τὴν ἀπαγγέλλαν. Ἴδου διατί τὸν ἡῦραμε τόσοσ ἐκπληκτικὸν διὰ τὸν τρόμον σας.

‘Ο κόμηςσα δὲν ἐτόλμησε νὰ γελάσῃ διὰ τὸ ἐπισηῶδον ἀπὸ ἀβρότητα. Πόσον ὁμως θὰ τὸ ἐπεθίμει!

A. N.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

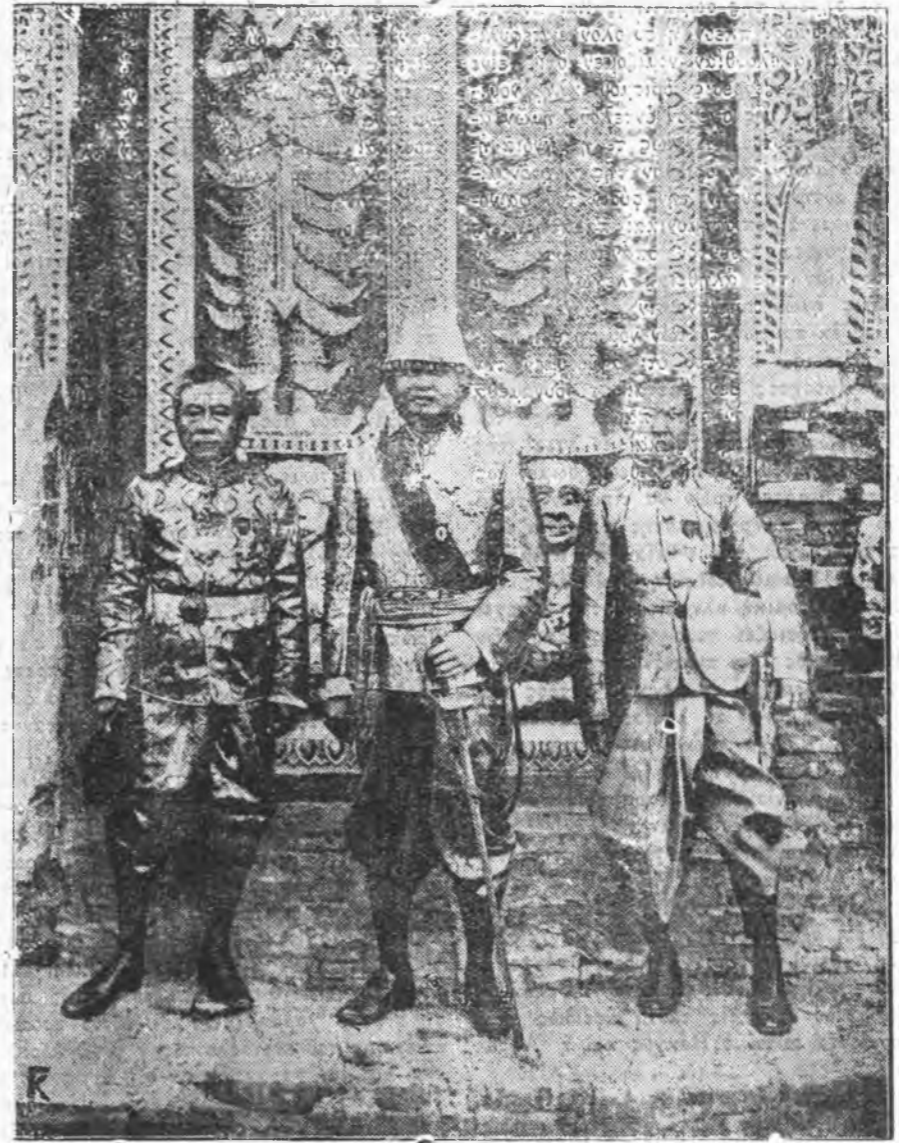
Η ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

Εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς δὲν θὰ εὕρῃ τις ἡ τὰς σκέψεις ἐνδὸς πάσης φιλοδοξίας ἀμετόχου παρατηρητοῦ τὸν ὁποῖον τὸ ἐπάγγελμα ἔφερον εἰς συνάσειαν μὲν πᾶν εἶδος ἀνθρώπων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀμαθῶν καὶ ἐργασμάτων, παραφρόνων καὶ ἐκτὸς τῶν φρενοκαμείων βιοόντων. Ὁ ἀναγνώστης ἤθελεν ἴσως ἐκπλαγῆ βλέπων ἕνα ἱατρὸν ἀφίνοντα κατὰ μέρος πρὸς στιγμὴν τὴν μελέτην τῶν νοσημάτων τοῦ ἀνθρώπου ὄργανισμοῦ χάριν μιᾶς μικρᾶς ἐκδρομῆς εἰς τὸ μυστηριώδες πεδίου τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Δύναται ὅμως νὰ νοηθῆ ἱατρὸς ἀνευ τῆς γνώσεως ταύτης; Καὶ δύναται τις νὰ θεραπεύσῃ τινὰ ἐὰν δὲν εἰσέδυσεν ἔστω καὶ κατ’ ἐλάχιστον εἰς τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ ἢ τὴν κακῶς λεγομένην κρᾶσιν του. Διὰ πάντα ταῦτα ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀνθρώπου πλείστας ὄσας παρέχει ὠφελίμους πληροφορίες, ἀπότοκος δὲ τυγχάνουσα ὡς κατωτέρω θέλομεν ἰδεῖ ἐσωτερικῶν αἰτίων καθιστᾶ ὡς μὴ τελείως ἐστερημένην ἐνδιαφέροντος μίαν τοιαύτην μελέτην.

Θὰ ὀρίσωμεν τὴν φυσιογνωμίαν τὸ σύνολον τῶν ἐξωτερικῶν μορφῶν τοῦ ἀνθρώπου σώματος. Οἱ πλείστοι ἐρίζοντες αὐτὴν ὡς τὸ σύνολον τῶν χαρακτῆρων τοῦ προσώπου δὲν ἐκφράζονται ἢ ἀτελῶς. Λησιμονοῦσι ὅτι ἡ ἐντύπωσις ἦν ἔχομεν ἀνθρώπου τινος δὲν εἶνε ἢ ἡ συνιστάμενη διαφόρων ἄλλων μερικῶν ἐντυπώσεων ἀπορροσῶν ἐκ τῆς μορφῆς ἢ τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων τοῦ σώματος αὐτοῦ μερῶν. Πάντες ἐλπίζω ὅτι συμφωνήσωσι μετ’ ἐμοῦ εἰς τὸ ὅτι ἡ θέα μιᾶς μεμονωμένης κεφαλῆς ὅσον ὠραία καὶ ἂν ὑποθεθῆ καταπίπτει ὁμῶς εἰς τὴν ἐκτίμησίν μας μάλιστα εὐρεθῆ ἐπὶ κακῶς διασπασμένου σώματος. Δύναται δὲ νὰ γείνη λόγος περὶ λεπτῆς φυσιογνωμίας προκειμένου περὶ γυναικῆς ἢ τις στήριξε: κεφαλὴν μικρὰν ὅσον καὶ ἡ διανοία τῆς ἐπὶ σώματος καθ’ ὅλα ἐκτετακέντος τὸ τοῦ γνωστοῦ τετραπύδου τοῦ ἀρρασκίμου νὰ κυλίσται εἰς τὸν ἕρβερον; Ἐν τούτοις παρ’ ὅλον τὸ παράδοξον τοῦ φαινομένου συγγότατα εὐρίσκειται τις ἀντιμέτωπος τοιούτων τραγελάφων ἀξιούτων μάλιστα πολλάκις ἄμεσον κατ’

εὐθείαν τὴν ἐξ Ἀφροδίτης καταγωγὴν. Βεβαίως τὸ πρόσωπον εἶνε ἐκεῖνο ὅπερ κάλλιον παρὰ ἄλλου παρουσιάζει τὴν εἰκόνα τῆς ἐσωτερικῆς διαμορφώσεως τοῦ ἀτόμου ἢ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, ἀλλὰ τούτο καὶ μόνον δὲν ἀρκεῖ. Ἐπειδὴ δὲ εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς τοὺς ὀρισμοὺς ὁ ἀναγνώστης μοῦ θὰ ἐπεθίμει ἴσως νὰ μάθῃ τί ἐννοῶ λέγων χαρακτῆρα ἢ κρᾶσιν. Ἐπὶ τοῦ σημείου ὁμως τούτου λυπούμαι σφόδρα ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ τὸν ἐκπονηθῶ τόσοσ ὅσον θὰ ἐπεθύμουν. Νὰ ὀρίσω τὸν χαρακτῆρα ἢ τὴν κρᾶσιν θὰ ἦτο ἐπιχειρηθῆ δύσκολος ἐνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἰδεῶν καὶ εἰκόνων εἰς ἃς ὁ ὄρος οὗτος δίδει ἀμέσως γέννησιν ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ἀνωφελῆς συγχρόως δεδομένου ὅτι οὐδεὶς νομίζω ὑπάρχει ὁ μὴ ἐννοῶν ἐκ τῶν προτέρων τὴν οὐσιώδη σημασίαν τοῦ ἔρου τούτου τὸν ὁποῖον ἱατροὶ καὶ φιλόσοφοι συμβληθέντες ἐξελαίκευσαν διὰ μέτρον τῶν αἰώνων. Εἰς χημικὸς θὰ ὤριζε τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ «σύνολον τῶν σημείων καὶ ἰδιοτήτων δι’ ὧν διακρίνεται τι ἀπὸ ἄλλου» εἰς δὲ διδασκαλὸς θὰ ἐξεφράζετο λέγων εἰς γλώσσῃ ἀκατανόητον διὰ τοὺς μαθητάς του ὅτι χαρακτῆρ εἶνε «ἡ ἀκολουθία σύμφωνας τοῦ βούλεσθαι καὶ πράττειν καθυποτακμένου εἰς πρακτικὰς ἀρχὰς τούτων δὲ πάλιν εἰς τινὰ ὑπερτάτην γενικὴν ἀρχήν». Ὁρισμὸς σκοτεινότερος καὶ αὐτῆς τῆς ἀηλίου αἰθούσης τοῦ σχολείου ἐν ᾧ διδάσκαται! Ἀφίνοντες ὁμως τὸν χημικὸν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του καὶ τὸν διδάσκαλον ἤσυχον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ καθηκόντων, θὰ εἶπωμεν ὅτι οὐδένα διαλανθάνει ἢ ὑπαρξὶς συγγενούς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διαφοράς ἀποτόκου τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. Γνωστοὶν ὡσαύτως ὅτι παρὰ τὴν ἀπειρίαν ταύτην τῶν μορφῶν αἱ ἀπόπειρα πρὸς ὑπαγωγὴν πασῶν τούτων εἰς ὠρισμένους τινὰς τύπους δὲν εἴληψαν. Ἀλλὰ πρὶν ἐξετάσωμεν τοὺς τύπους τούτους ἀνάγκη νὰ διαλάβωμεν προηγουμένως περὶ ἄλλου τινος ζητήματος κατ’ οὐδὲν ὑστεροῦντος εἰς ἐνδιαφέρον τοῦ πρώτου.

Τὸ προτασσόμενον τούτο ζήτημα εἶνε τὸ ἀκόλουθον: Ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀνθρώπου ἔχει σχέσιν τινὰ μὲ τὸ περιβάλλον; Πᾶς τις γινώσκει ὅτι τὸ τελευταῖον τούτο ἐπέδρασε μεγάλως ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς διαπλάσεως

H. A. M. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΣΑΒΟΓΚ-ΒΑΓΚ Βασιλεὺς τοῦ Λουάγκ-Πράμπαγκ τῆς Ἰνδοκίνας, ἔχων εἰς τὸ πλευρὸν αὐτοῦ τοὺς ὑπουργοὺς του

τῶν διαφορῶν ζωϊκῶν εἰδῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν σωματικῶν χαρακτῆρων τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν. Πέραν ὁμως τῆς ἐπιδράσεως ταύτης οὐδέμια ἄλλη βέσιν νὰ θεωρηθῆ ὡς ὑπιστάμενη. Ἐὰν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐκαστος καὶ σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὸν τύπον ἐν τῷ ὑποκίτῳ καὶ ἀποθνήσκει οὐδ’ ἐπὶ στιγμὴν ὁμῶς νομίζομεν δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ ὅτι ἡ σκέψις καὶ ἡ ἐργασία εἰσὶν ἄμεσα τοῦ περιβάλλοντος γεννήματα. Εἰς τὴν γέννησιν αὐτῶν τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσιν ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ μόρφωσις εἰς ἀριος δὲ τῆς κεντρῶος Ἀφρικῆς μάτην θὰ προσεπαθεῖ νὰ μεταβληθῆ εἰς θεατρικὸν συγγραφέα ὅσον καιρὸν καὶ ἂν ἔμενον ὑπὸ τὸν καίοντα ἀθηναϊκὸν ἥλιον καὶ ὅσην ποσότητα ἀηδοῦς συγχρόνου ἀπτικῶ ἄλατος καὶ ἂν ἐλάμβανε. Οὐδεὶς δὲ τούναντιον θὰ ἀμφισβήτησῃ ὅτι πλείστα μέρη ὑπὸ ἀριῶν μόνον ἀνθρώπων καὶ ζῶων κατοικοῦμενα τυγχάνουσιν ἀληθεὶς ἐπίγειοι παράδεισοι. Δεγόμενοι ἄρα τὸ περιβάλλον ὡς τὴν κίτιαν τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν κινδυνεύομεν νὰ καταλήξωμεν εἰς ἄτοπα καὶ πᾶν ἄλλο ἢ λογικὰ συμπεράσματα. Ἐἰς ἄλλου πῶς ὑπὸ τὸ αὐτὸ περιβάλλον ἀνθρωποὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ζῶντες συνθήκας δὲν ἁμοιάζουσιν ἀλ-

λήλους; Τίς ἡ αἰτία τῶν ἀτομικῶν τούτων διαφορῶν; Τίς ἡ τῶν διαφορῶν φυσιογνωμιῶν; Ὅπου τὸ περιβάλλον ἐπέδρασε ἢ ἐπίδρασις αὐτῶν εἶνε καταφανής. Τὰ πολικὰ ζῶα εἰσὶ λευκά ὡς ἡ χιτὼν ἐν τῇ ὑποκίτῳ διαβιοῦσιν, αἱ δὲ κάττικαί τοῦ Ἰσημερινοῦ μέλανες καὶ ὑπὲρ τὸ βέσιν ἐθῆμένοι. Ποῦ ὁμως εἶνε δύνατὸν νὰ ζητηθῶσι τὰ αἴτια τῶν μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαφορῶν μίᾳς καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς; Νομίζομεν ὅτι ἡ αἰτία τῆς ἐν λόγῳ διαφορῆς εἶνε ἀπότοκος τῆς κληρονομικότητος καὶ τοῦ ἀτομικοῦ χαρακτῆρος. Ἐξετάσωμεν ἤδη ἀκριθέστερον τοὺς δύο τούτους ἐπιπέδους παράγοντας. Ὁ Ρωμαῖος θεωρεῖ τὴν κληρονομικότητα ὡς βιολογικὸν νόμον δύναται τοῦ ὁποῖου τὰ ὄντα τὰ εὐμοιροῦντα ζωῆς τείνουσι νὰ ἐπαληθεθῶσι εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν ὁ δὲ Ζάντερ ὡς τὴν μετάδοσιν τῶν διαφορῶν χαρακτῆρων τοῦ γεννήτορος εἰς τὸ γέννημα. Τὸ καθ’ ἡμᾶς οὐδέτερος τῶν ὀρισμῶν τούτων ἀνταποκρίνεται τελείως πρὸς τὰ πράγματα. Οὐδένα διαλανθάνει ὅτι ἐκ μεγάλουθεν γονέων δύναται προκύψωσι τέκνα παρουσιάζοντα ἅπαντα τὰ στήματα τοῦ σωματικοῦ καὶ διανοητικοῦ ἐκφυλισμοῦ. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι φυλὰί κίτινες παρουσιάζον

άλλοτε άπαντα τά σημεία τής σωματικής και πνευματικής ισχύος δέν παριστώσι πλέον ή σύνολον έκπεφυλιμένων ατόμων. Κατ' άκολουθίαν νομίζομεν ότι είνε άπολύτως άνωφελής ή έξέυρεσις όρισμού κληρονομικότητας και ή άπόκρυψις τής σχεδόν έντελους ήμών άγνοίας επί του σημείου τούτου. Άλλως τε ή άγνοια ήμών άυτη δέν άφορᾷ μόνον τόν όρισμόν τής κληρονομικότητας αλλά και άυτήν ταύτην τήν φύσιν του φαινομένου έφ' ου αί γενόμεναι έπιστημονικαι παρατηρήσεις άποσελούςιν επί γεγονότα τοσοούτον σπάνια ώστε δέν άπομακρύνεται τις λίαν τής άληθείας λέγων ότι αι περί τούτου γνώσεις ήμών τυγχάνουσιν έτι χέρως άγρός. Μή τις όμως έκ πάντων τούτων νομίση ότι περιπίπτωμεν εις άντιφάσεις. Έν του ότι άγνοούμεν τήν φύσιν τής κληρονομικότητας δέν έπεται ότι δυνάμεθα και να περιέωμεν τόν ρόλον όν άυτη παίζει εις τόν καθορισμόν τής άνθρωπίνης μορφής και έν γενεί τής ζωικής τοιαύτης. Με κίνδυνον δε να θεωρηθώμεν ως παρεκτρεπόμενοι του θέματος ήμών θα είπωμεν ότι αι διάφοροι ύψεις ύφ' ός ή κληρονομικότης παρουσιάζεται διακρίνονται εις τρεις ήτοι τήν εύθειαν ή άτομικήν κληρονομικότητα τήν ύμωμον τοιαύτην και τέλος τήν προγονικήν. Εύθεία ή άτομική κληρονομικότης ύπάρχει όσάκις τό τέκνον παρουσιάζει τούς χαρακτήρας τών γονέων άυτου. Φαίνεται δε λίαν πιθανόν ότι έν τή περιπτώσει ταύτη τούτο κληρονομεί έκ μέν του πατρός τās διανοητικās λειτουργίας ένῳ αι λοιπαι μεταδίδονται άυτῷ έκ τών μητρικών όργανισμών. Αντιθέτως προς τόν πατέρα ου τινος τᾶ προτερήματα ή έλαττώματα έχουσι μάλλον τάσιν να ένισχυθώσι παρά τοις τέκνοις και κατα προτίμησιν τοις άρρεσι ή μήτηρ τείνει να έπανορθώση τᾶ κακῶς έχοντα. Ο πατήρ παρίστησι τόν τυπογράφον, ένῳ ή μήτηρ κάλλιστα δύναται να παραβληθῆ προς τόν διορθωτήν του προχείρου. Δέον έν τούτοις να σημειωθῆ ότι ο πατρικός χαρακτήρ δέν διαβιβάζεται εις ός ύπάρχει εις τό τέκνον. Ουδεις ύπάρχει ό θέτων από άποριθητήριον τήν άνομοιότητα του τέκνου προς τόν πατέρα άυτου όταν εις ταύτα άφειδώς έπεδαψίλευσαν τᾶ προέδοντα άυτου ο Βάγκος και ή Άφροδίτη.

Έξ άλκοολικού πατρός ουχι σπανίως έλέπει τό φῶς υιός έπιληπτικός ένῳ έκ τής δευτέρας περιπτώσεως πηγάζει συνήθως έν σύνολον σωματικών και ψυχικών δυστροφιών ών ή άπαριθμησις κατ' ουδένα λόγον δύναται να άποσελέση αντικείμενον τής παρούσης μελέτης. Ως προς τήν ύμωμον κληρονομικότητα ήτις ουδέν άλλο είνε ή ή μετάδοσις εις τό τέκνον χαρακτήρων προερχομένων έκ γονέων συγγενών προς άλλήλους θα περιορισθώμεν μόνον εις τό να είπωμεν ότι οι έκ ταύτης κίνδυνοι δέν πρέπει να λαμβάνονται ύπ' όψιν ή μόνον έν ή περιπτώσει οι γεννήτορες τυγχάνουσιν ήδη φορείς διαφόρων σωματικών ή πνευματικών δυστροφιών άτινες έν τή περιστάσει ταύτη ένεκεν άκριβῶς τής μεταξύ τών γονέων ύφισταμένης συγγενείας έχουσι τάσιν να ένισχυθώσι έτι μάλλον παρά τοις τέκνοις. Ωστε ο πόλεμος όστις από μακροτάτων χρόνων διεξάγεται κατά τών τοιούτων συζεύξεων έχει λόγον ύπαρξεως, δεδομένου ότι σπανίως έχουσιν εύρεθῆ δύο οικογένειαί άμοιραι πάσης κληρονομικής έπιδράσεως. Τέλος διά προγονικής κληρονομικότητας ή προγονισμού έννοούσι τήν διαβίβασιν λίαν ένίοτε μετακρυσμένων προγονικών χαρακτήρων εις τούς έπιγόνους, χωρίς να δύναται τις να εύρη τόν άκριβῆ λόγον τής ποικιλίας τών εκδηλώσεων τούτων ή να όρίση τούς νόμους ότινες διέπουσιν αυτάς. Διά τής έμφανίσεως τών χαρακτήρων τών ζώων άτινα προηγήθησαν του ανθρώπου κατά τήν εξέλιξιν τών όντων έξηγήσει ό ήμέτερος διδάσκαλος κ. Λακαπάγν τήν άγριότητα ένίαν κακούργων. Διά να τελειώωμεν δε μέν τήν κληρονομικότητα θα είπωμεν χωρίς ουδένα κίνδυνον να

παρξήγηθώμεν ότι ή έπιδράσις άυτης γίνεται καταφανής και έκ τούτου ύπάρχουσιν άνατιροήτως άνθρωποι άτινες τήν κεφαλήν άυτών ώφειλον να στηρίζωσιν επί τεσσάρων και ουχι δύο ποδών. Εις τίνα δέν έτυχε ποτέ να ανακαλύψη όμοιότητα τινα μεταξύ του συναιλητου του και τινος έκ τών μάλλον πλησίον εύρισκομένων έν τή ζωολογική κλίμακι προς τόν άνθρωπον, ζώων ; Οι προς τόν πίθηκον όμοιάζοντες είνε άνατιροήτως οι περισσότεροι. Οτι δε άποδεικνύει τήν άληθειαν τής παρατηρήσεως είνε και τό γεγονός ότι οι πλείστοι τών άνθρώπων τούτων έχουσιν έν έαυτοις και τᾶ ένστικτα τών ζώων άτινα τιμῶσι διά τής όμοιότητός των. Εις τί δε άλλο ει ε ζωατόν να όφείλεται ή εις τόν άκριβισμόν ή ένστικτος προτίμησις τών μέν διά τήν φυτοφαγίαν τών δε διά τήν κρεοφαγίαν ; Ταύτα ικανᾶ νομίζομεν όσον άφορᾷ τās σχέσεις τής κληρονομικότητας και τής φυσιογνωμίας του άτόμου.

Μελετήσωμεν ήδη όλίγον και τās μεταξύ άτομικού χαρακτήρος και φυσιογνωμίας σχέσεις. Συμφώνως προς τήν ιδεαν τήν όποιαν δεχόμεθα ότι ο άτομικός χαρακτήρ τᾶ μάλιστα συμβάλλεται εις τήν διαμόρφωσιν τής έξωτερικής φυσιογνωμίας του άτόμου έπιτρέπεται ήμιν να υποθέσωμεν ότι αντιθέτως εαν πάντες οι άνθρωποι είχαν τόν άυτόν χαρακτήρα, τᾶ αυτᾶ προτερήματα και τᾶ αυτᾶ έλαττώματα θα έπρεπε να έχουσι τήν άυτήν έξωτερικήν μορφήν. Το πράγμα φαίνεται έκ πρώτης όψεως παράδοξον. Έν τούτοις όταν σκεφθῆ τις επ' έλάχιστον θα ίση ότι δέν ύπάρχει ουδέν χαρακτηριστικό και ουδέμία έκφρασις άνευ έσωτερικού τινος αίτιου. Καί αυτη δε ή τέχνη τής ύποκρίσεως αυτη ή ήθοποιία τί άλλο άποδεικνύει ή τό ότι εις ώρισμένας ψυχικές καταστάσεις άντιστοιχεί ώρισμένη έκφρασις τήν όποιαν ο ήθοποιός προσπαθει μάλλον ή ήττον έπιτυχώς να άναπαρστήση ; Εις τίνα δέν συνέδη να ειπῆ αυτός ο άνθρωπος φαίνεται καλός, εκείνος φαίνεται άντιπαθητικός και ο τρίτος είνε άλκοολικός ; Προκειμένου δε περι τῶς τελευταίω τούτου δέν θα ήτο μωρία να άποδώσει τις τό χαρακτηριστικόν άυτου προσωπίαν εις τήν έπιδράσιν του περιβάλλοντος ή δέν γνωρίζω τί άλλο και ουχι εις τόν χαρακτήρα άυτου όστις τόν άγει προς κατάρτησιν ; Το να λέγομεν άπλῶς ότι ρύτος είνε καλός και εκείνος κακός δέν άποδεικνύει σαφέστερον παντός άλλο οτι δεχόμεθα τήν ύπαρξιν ειδικού προσωπίου δι' εκάτερον τούτων : Ο φυσιολόγος Γκάλλ έχων παρατηρήσει ότι έφοίτα έτι έν τῷ σχυλείῳ ότι εκείνοι έκ τών συμμαθητών άυτου ότινες είχαν προέχοντας τούς όφθαλμούς μεγάλην κέντηνται μνήμην καταγραφασθεις τής μικρᾶς ταύτης παρατηρήσεως ήχθη άργότερον εις συμπεράσματα λίαν τολημᾶ δι' ύσχυρίζόμενος ότι έκ τής άκριβούς έπισκοπήσεως του ιωρτανίου και τών χαρακτήρων του προσώπου θα ήδύνατό τις να διαγνώση τόν χαρακτήρα και τās τάσεις του έξεταζομένου άτόμου και κατ' άκολουθίαν να ειπῆ ιδού εις έμπορος εις κλέπτης, εις θεολόγος, εις ήλίθιος ! Χωρίς θεαίως να δύναται τις να άποδώση τήν σημασίαν ήν άποδίδει ο Γκάλλ εις τήν έξωτερικήν διαμόρφωσιν τής κεφαλής δέν δύναται έν τούτοις να συλλάβη τήν ιδεαν ότι εις Νεύτων ή εις Παστερ παρουσιάζον τήν φυσιογνωμίαν ένός φυτοζωούντος ήλίθιου. Η άντιστοιχία τής έκφράσεως του προσώπου ήμών προς τᾶ συναισθήματα άτινα πληροούσιν ήμᾶς είνε εις τās πλείστας τών περιπτώσεων καταφανής. Λέγομεν όμως εις τās πλείστας και ουχι εις πάσας έπιθυμούντες δε να είμαθα ειλικρινείς θα προσθέσωμεν ότι ύπάρχουσι δάκρυα χαρᾶς και γέλωτες Ολίψεως, ότι έρυθριᾶ τις έξ έντροπής ή έξ εύχαριστήσεως και τέλος ότι τινες όργιζόμενοι ώχρῶσιν ένῳ άλλων τό πρόσωπον κατά τᾶς αυτᾶς περιστάσεις πορφυρούται. Άλλοι μετᾶ τόν Γκάλλ θελήσαντες ίσως να τόν μιμηθώσιν έπεξέτειναν τās παρατηρήσεις των εις όλον τό σώμα καταλήξαντες εις

συμπεράσματα ότι μέν άληθῆ ότι δε πάσης σοβαρότητος έστερημένα. Είπον ότι ο χρωματισμός και ή σύστασις τών τοιχῶν τής κεφαλής δέν έστερουνο σημασίας ότι αι πυραι τρίχες άπαντῶνται επί ατόμων μοθητρῶν και ζηλιτύπων ένῳ αι εύκαμπτοι αντιθέτως προς τās δυσκαμπτους άποδεικνύουσιν άσθενειαν χαρακτήρος. Οι έφραμοι έθεωρήθησαν από τών αρχαιοτάτων χρόνων ως τό κάτοπτρον τής ψυχής, ο δε Βίγλωβ έχει δικαίον λέγων προκειμένου περι ύποκρινόμενων διαφόρους άσθενείας, ότι ουδέποτε ουτοι παρατηρούσιν ήμᾶς εις τούς όφθαλμούς φοβούμενοι μήπως τό δάγμα ήμών διεισδύσῃ, διά τής κόρης τών ήφθαλμών αυτών μέχρι του έγκεφαλου και άποκαλύψει τās σκέψεις των. Μετᾶ τούς έφθαλμούς τό στόμα. Το διαρκές μεϊδιμα θεωρείται ως τό κάλλιστον σημείον τής αγαθότητος και τής εύγενείας. Η φωνή ώσαύτως μεταβάλλεται αναλόγως τών ψυχικών διαθέσεων. Οσον δε άφορᾷ τήν χειρονομίαν άναμείλεκτον τυγχάνει ότι εκαστος άνθρωπος ιδιαιτέρην τρέφει έκτίμησιν διά μερικᾶς κινήσεις ένῳ άποστρέφεται έντόνως άλλας τοιαύτας. Η χειρ δύναται πράγματι να έπιτελέσει τόσον ποικίλας λειτουργίας ώστε δικαίως άπεκλήθη ή γλώσσα τών κεφαλάλων. Διά τής χειρός λέγει ο Μονταίγ ύποχρῶμεθα καλούμεν, άπειλούμεν, παρακαλούμεν, άνοούμεθα, έρωτώμεν, θαυμάζομεν, έξομολογούμεν, μετανοούμεν, φοβούμεθα, προστάζομεν, μιμούμεθα, ένθαρρύνομεν, όρκιζόμεθα, κατηγορούμεν, υβρίζομεν, περιφρονούμεν, κολακεύομεν, χειροκροτούμεν, εύλογοούμεν, έξευτελιζόμεν, συμφιλώνομεν, εκπλήττομεν, άπελπίζομεν, φωνάζομεν, σιωπούμεν κτλ. κτλ. Ως προς τήν γραφήν θα ύπεθυμιάσωμεν εις τόν άναγνώστην ότι όσάκις λαμβάνη έπιστολήν τινα προσπαθει κατά πρώτον να άναγνωρίση τόν γράφοντα έκ του χαρακτήρος άυτῶν. Τούτο τούλάχιστον πράττει πάντοτε ο γράφων τήν παρούσαν μελέτην.

Ένταύθα του λόγου γενομένου έπίκαιρον θεωρούμεν να διαλάβωμεν περι τών διαφόρων τύπων εις ους ήθελήσαν να ύπαγάγωσι τās διαφόρους φυσιογνωμίας και περι ών έν παρόδῳ άνωτέρω έγένετο λόγος. Οι τύποι ουτοι είνε τρεις τόν αριθμόν ήτοι ο έγκεφαλικός, ο πεπτικός και ο μυϊκός. Ο πρώτος παρατηρείται εις άτομα εις ά προσέχρητι ή έγκεφαλική ζωῆ και άτινα άσυνειδήτως τρέπον τινᾶ εργάζονται διανοητικῶς πολύ περισσότερον ή μυϊκῶς. Οιαδήποτε και αν είνε δι' αυτόν ή μυϊκή δαπάνη ή έπιβαλλομένη έκ του επαγγέλματος δέν διατάζει θεθείσης εύκαιρίας να δώση τήν προτίμησιν αυτών εις τās έγκεφαλικās λειτουργίας. Από σωματικής άπόψεως τᾶ άτομα του τύπου τούτου διακρίνονται διά τᾶ βραχέα αυτών μέλη, τό μικρόν άνόστημα, τό εύρῶ μέτωπον και τό μικρόν πρόσωπον. Σχηματικῶς τό πρόσωπον αυτών δύναται να παρασταθῆ δι' ένός τριγώνου έχοντος τήν βάση εις τό μέτωπον και τήν κορυφήν εις τόνπώγωνα. Ο πεπτικός τύπος διακρίνεται έκ του υπερέβαλλοντος όγκου τής κοιλίας και του άντιστοιχούντος αυτῆ επί του προσώπου μέρους ήτοι του στόματος, τών χειλέων και τής σιγῆνος. Ως γνωστόν τᾶ τρία μέρηματᾶ του σώματος ή κεφαλή, ο θώραξ και ή κοιλία αντιπροσωπεύονται έν τῷ προσώπῳ ή μέν κεφαλή διά του μετώπου και τών όφθαλμών, ο θώραξ διά τής ρινός και ή κοιλία διά του στόματος. Έντεύθεν δε ή αῖξησις του μετώπου εις τούς έγκεφαλικούς και του στόματος εις τούς πεπτικούς ότινες αντιθέτως προς τούς πρώτους δύναται να παρασταθῶσι σχηματικῶς δι' ένός τριγώνου έχοντος τήν βάση αυτου εις τό κάτω μέρος του προσώπου και τήν κορυφήν αυτου εις τό μέτωπον. Δέον έν τούτοις να λεχθῆ ότι οι δύο ουτοι τύποι ο πεπτικός και ο έγκεφαλικός συχνότατα συνυπάρχουσιν. Ως προς τόν μυϊκόν τύπον δύναται να θεωρηθῆ ως ο πλέον διαδεδομένος. Ο μυϊκός είνε ο άνθρωπος με τήν μικράν σχετικῶς προς τό σώμα κεφαλήν και όστις μᾶς εκπλήττει διά τήν

ένεργητικότητα αυτου και τήν ιδιαιτέραν αυτου προτίμησιν και τόν θαυμασμόν διά τᾶ διάφορα είδη του σώματος. Είνε οι άνθρωποι οι εκτιμώντες ύπερ πάν άλλου τό στρατιωτικόν επαγγέλμα. Ως προς τās γυναίκας ει και έσυνειθήσασιν να άποδίδωμεν αυταις τό επώνυμον του άσθενούς φύλου έν τούτοις ουκ όλίγα εξ αυτών άνήκουσιν εις τόν μυϊκόν τύπον διαφεύδουσαι ουτω τήν περι αυτών ιδεαν, τών άνδρῶν όπως άλλαι διά τής τερατώδους άσχημίας των διαμαρτύρονται έντόνως διά τήν κατάρτην αυτών εις τό ώραϊον φύλον. Εις τόν μυϊκόν τύπον τό πρώτοπον δύναται να παρασταθῆ σχηματικῶς δι' ένός όρθογωνίου παραλληλογράμου. Η Άφροδίτη τής Μήλου άριστον παρίστησιν άπεικόνισμα μυϊκού τύπου. Ο κορυδς αυτης κατ' ουδέν δύναται να παραβληθῆ προς τόν τών σημερινών γυναικῶν άτινες έχουσι τελείως άπολεπυνοθῆ. Τινές πλὴν τών άνωτέρω τριών τύπων περιγράφουσι και τέταρτον τοιοούτον τόν άναπνευστικόν χαρακτήριζόμενον διά τής μεγάλης άναπύξεως του θώρακος και του εις αυτην άντιστοιχούντος μέρους του προσώπου τούτεστι τής ρινός και τών περι αυτην ζωνῶν εις ά προσέχρητι οι τᾶ ρινικά πτερύγια κινούντες υίες Σχηματικῶς ή οιαυτη κατηγορία τών ανθρώπων ήθελε παρασταθῆ δι' ένός ρόμβου ου τινος τό πλατύτερον μέρος θα άντεστῶγει εις τό μέσον επίκεδον του προσώπου τούτεστι, τό ρινικόν.

(Έπεται τό τέλος)

Κ. Π. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ
Διδάκτωρ τής Ιατρικής Σχολής τής Λυών

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

Στόν κάμπον τής μάχης τόν βοήκη τό βόλι τόν έκλειψαν όλοι και ο τάφος του γίνηκε βοήκις και προσκύνμα —"Αχ! ποιός στη μαννούλα του θα φέρη τό μήνημα; Άγιατρευτος πάντα τής μάννας ο πόνος! δέν έχει βοτάνι άκόμη και ο χρόνος ποῦ άργᾶ τό γλυκόπιστο τής Λήθης κερνά και εκείνος άνέγγιχτα στο πλάγι περνᾶ. Άγιατρευτος πόνος! Τήν είδα να δέσση τᾶ στήθια, να σέσση τρεμάμενα γόνατα, τρεμάμενα θήματα, τοῦ κάκου γερείοντας τό γινῶ της στα νηήματα. Συχνά στης άγρούνιας τήν είδα να κλίνη γεμμένο άγιοκέρι να λιώνη, να σβύνη τήν είδα, τήν άκουσα βογγᾶ να ζητῆ τόν Χάρο τόν άχαρο να πάση και αυτη. Τήν είδα. Μο πάντα σια τής ξανοίγω θυπιόφωτα λίγο, σαν ίσκιο σαν φάντασμα, σαν κάτι ανιστόρητο, χιλιόχαση Ρήγισσα. Λευκό, κοινοθόρητο στα μάτια τής μάννας άπλώνει τό χέρι, τᾶ δάκρυα σφουγγίζει. Κανένας δέν ξέρει τᾶ γάδια, τᾶ λόγια της, δέν ξέρει κανεις Τήν βλέπει: για γάρι της, μονούλα πονει!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΖΩΗ

1 Ιουνίου 1915.—Ο Κάιζερ εκάλεσεν εις τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον τοὺς ἐν Βερολίῳ πρεσβευτὰς τῆς Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας.

—Ἰταλικῆς πηγῆς πληροφορία διέσπειρον τὴν φήμην ὅτι συνεκεία προδοσίας ἑλληνικῆς προσωπικότητος τῶν σχεδίων τῆς συμμαχικῆς ἐπιθέσεως εἰς Δαρδανέλλια εἰς τοὺς Γερμανοὺς παρατηρεῖται μεγάλη (ἀνθελληνικῆ) ἐξέφευξις εἰς Αἴγυπτον!

—Οἱ Γερμανοὶ ὑπερόψωσαν τὴν Μαλίν.

—Ἡ Ρωσία παρήγγειλε ἄφθονο ἔλαιον πολέμου εἰς τὴν Καναδάν.

2 Ιουνίου.—Μεγάλη πυρκαϊὰ εἰς τὴν ἐργαστασίαν ἀνελάνης τοῦ Μάτσεστερ. Ἐπίσης πυρκαϊὰ εἰς ἀποθήκας ἔλαιου καὶ θάμβακος. Διενεργούνται ἀνακρίσεις πρὸς ἐξακρίθωσιν τῶν αἰτίων.

—Οικονομικὴ κρίσις εἰς Ρωσίαν. Οἱ Γάλλοι συσκέπτονται πρὸς ἀποσόβησιν αὐτῆς.

3 Ιουνίου.—Κατὰ ἀνακοίνωσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας κ. Λσκοκὺδ αἱ ἡμερησίου πολεμικὰ δαπάναι τῆς χώρας ταύτης ἀνέρχονται εἰς 75,000,000 φρ.

—Ο Γερμανὸς ἀρχικαγγελάριος κ. Μπέτμαν Χόλβεργ ἀποδοκιμάζει τὰ ἐγκλήματα τῶν ὑποδουρίων.

—Ἡ Ρουμανία δηλοῖ ὅτι δὲν δέχεται τὰς προτάσεις τῆς Ρωσίας.

—Ἡ ἀγγλικὴ βουλὴ ἐνήφισε 200,000,000 ἴκρας στερελίνας διὰ πολεμικὰς δαπάνας.

—Οἱ Σέρβοι προελαύνουν εἰς Ἀλβανίαν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ διαμενόντων Ἀλβανῶν διαμαρτυρομένων.

4 Ιουνίου.—Ἡ Ἀντάντ ἐκάλεσε διὰ τηλεγραφίαν τὴν Ρουμανίαν νὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν τῆς.

—Οἱ Ἀγγλοὶ ἀποθιβάξουν εἰς Μιτωλήνην στρατὸν καὶ πολεμοφόδια.

—Οἱ Ἰταλοὶ κατέλαβον τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Μονφαλκόνε.

—Οἱ Ρῶσοι ἐξακολουθοῦν ὑποχωροῦντες.

—Ο Ούίλσον, ἑ πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, θὰ ἀναλάβῃ νὰ μεσολαβήσῃ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

—Ο Βελγικὸς στρατὸς προελαύνει εἰς τὴν ὁδὸν Δεξ-μαίνδης.

—Ἡ Ἰταλία διενεργεῖ ἐσωτερικὸν δάνειον ἐνὸς δισεκατομμυρίου φράγκων.

5 Ιουνίου.—Οἱ Γάλλοι προελαύνουν εἰς τὴν Λαροαίην.

—Οἱ κάτοικοι τῆς Σκόδρας ζητοῦν τὴν Μαυροβουνιωτικὴν κατοχὴν.

—Οὐδὲ τῶν Ἀλβανῶν ἐπαναστατῶν ριφθεῖσα κατὰ τὸ Ἀγροχόου διετύπησε τὴν ἑλληνικὴν Πρεσβείαν καὶ ἔπεσε εἰς τὸ δοματίον εἰς τὴν κλίνην τοῦ Ἑλληνοῦ Ἐπιτετραμ. μένου κ. Ψαροῦδα ἀπουσιάζοντος κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην.

6 Ιουνίου.—Ο ἀγὼν ἐξακολουθεῖ σφοδρότατος παρὰ τὸ Ἄρράς.

—Ἡ ζωηρότης τῆς γερμανικῆς ἐπιθέσεως ἐλαττοῦται εἰς Γαλλίαν.

7 Ιουνίου.—Ο Κάιζερ ἀπένευσε εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Τουρκίας, Ταλατ βέην, τὸν σιδηροστρατὸν πρῶτης τάξεως.

—Οἱ Αὐστογερμανοὶ προελαύνουν εἰς τὸ Γιάνιστ.

8 Ιουνίου.—Δεκάκρον ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν Βιέννην, χωρὶς νὰ ληφθῇ εὐδεμία ὀριστικῆ ἀπόφασις.

9 Ιουνίου.—Οἱ Αὐστογερμανοὶ φαίνονται ἀποφασισμένοι ν' ἀνακαταλάβουν τὴν Δράπολιν.

—Εἰς τὴν Πετρούπολιν συνεκροτήθη πολεμικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Τσαρόου.

—Ο τηλεγράφος ἀναγγέλλει ὅτι ἡ Πορτογαλία θα ἐπέμβῃ ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ.

—Ἡ βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἐνήφισε τὸ νομοσχέδιον τοῦ νέου δανείου.

—Αἱ ἐκ Τρεντίνου ἐχθροπραξίαι διεξάγονται μετὰ δραδύτητος ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν.

11 Ιουνίου.—Ἡ Λίμνηρον παρεδόθη εἰς τοὺς Αὐστριακοὺς. Συνελήφθησαν πολλαὶ χιλιάδες Ρώσων ἀιχμαλώτων.

—Ετοιμάζεται νέα ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Σερβίας.

12 Ιουνίου.—Ἀγγέλλεται ὅτι δεκαεὶς Ἑλληνας ἐτραυματίσθησαν εἰς τὰς μάχας τοῦ γαλλικοῦ μετώπου.

—Τὸ ἀγγλικὸν καταδρομικὸν «Ρόξμπουργκ» ἐσφοπλήσθη εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν.

—Εἰς ἑκατὸν χιλιάδας ἀναθιβάξονται αἱ ἀπώλειαι τῶν Τούρκων εἰς τὰ Στενά.

13 Ιουνίου.—Οἱ Τούρκοι ὀχυρώνουν ἐν σπουδῇ τὴν Ἀδριανούπολιν. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ὀνόμασε ἱστοριογράφον τοῦ πολέμου τὸν Δ' Ἀνουάτσιου.

14 Ιουνίου.—Οἱ Ἰταλοὶ δὲν θὰ συμμετάσχουν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Στενῶν.

—Σφοδρὰ καταγίδες παρενόησον προσκόμματα εἰς τὴν δρῶσιν τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων.

—Ἡ Τεργέστη τρομοκρατεῖται.

15 Ιουνίου.—Ἐξακολουθοῦν αἱ ἐχθροπραξίαι εἰς τὰ διὰ φρασα μέτωπα τοῦ πολέμου.

16 Ιουνίου.—Ἡ Σκόδρα κατελήφθη ὑπὸ τῶν Μαυροβουνίων.

—Εἰς τὸ Παρίσι ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἔφθασε 20 καὶ 60 σ.)ο.

17 Ιουνίου.—Οἱ Γερμανοὶ ἔκλεισαν τὰ πρὸς τὴν Ἑλβετίαν σινορά των. Ὁ Βασιλεὺς Βίκτωρ Γ' Ἰμμανουήλ περιήλθε δολοκλήρον τὸ ἰταλικὸν μέτωπον.

18 Ιουνίου.—Οἱ Ρῶσοι ἐνσχύθησαν σημαντικῶς.

—Οἱ Αὐστογερμανοὶ ἐπανελάβουν τὴν ἐπίθεσιν εἰς τὴν Λέυπεργ-Πρενίσλ.

—Οἱ Ἰταλοὶ ἐλπίζον ὅτι θὰ λήξῃ ὁ πόλεμος ἐντὸς ἑξαμήνου.

19 Ιουνίου.—Ἐξακολουθεῖ κρατοῦσα ἡ γνώμη ὅτι ἡ Ρουμανία θὰ τηρήσῃ εὐδετερότητα.

—Κατὰ τὰ ἰταλικά ἀνακινωθέντα ἡ πολιορκία ἐπανέξάνει τὰς διασχευαίας τῆς προελάσεως τῶν Ἰταλῶν.

20 Ιουνίου.—Ἀγγέλλονται ρωσογερμανικαὶ ἀψιμαχίαι κατὰ θάλασσαν.

—Ἡ ἰαπωνικὴ ἀποστολὴ ἐπισκέφθη τὸ ἰταλικὸν μέτωπον τοῦ πολέμου.

21 Ιουνίου.—Αἱ διαπραγματεύσεις Ἀντάντ καὶ Βουλγαρίας ἀπέτυχον.

22 Ιουνίου.—Γερμανικὸν ντρέντωι κατεδυθίσθη εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν.

23 Ιουνίου.—Γίποτε νεώτερον ἀπὸ τὰ Στενά.

—Τὸ πυροτεχνουργεῖον τῆς Τεργέστης ἐβομβαρδίσθη.

—Ἰταλικά ἀεροπλάνα ἐπέδραμον κατὰ τῶν αὐστριακῶν ὄχρωμάτων τοῦ Πρεντέλ.

24 Ιουνίου.—Ἀντιγερμανικαὶ ταραχαὶ εἰς τὴν Μόσχαν.

—Ἀγγέλλεται νέα ἐπίθεσις εἰς τὰ Στενά.

25 Ιουνίου.—Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ ἀνέλαβον τὴν διοίκησιν τοῦ Ναυστάθμου τῆς Πόλας.

—Τὰ ἀγγλικά στρατεύματα ἐπροχώρησαν βορείως τῆς Ὑλο.

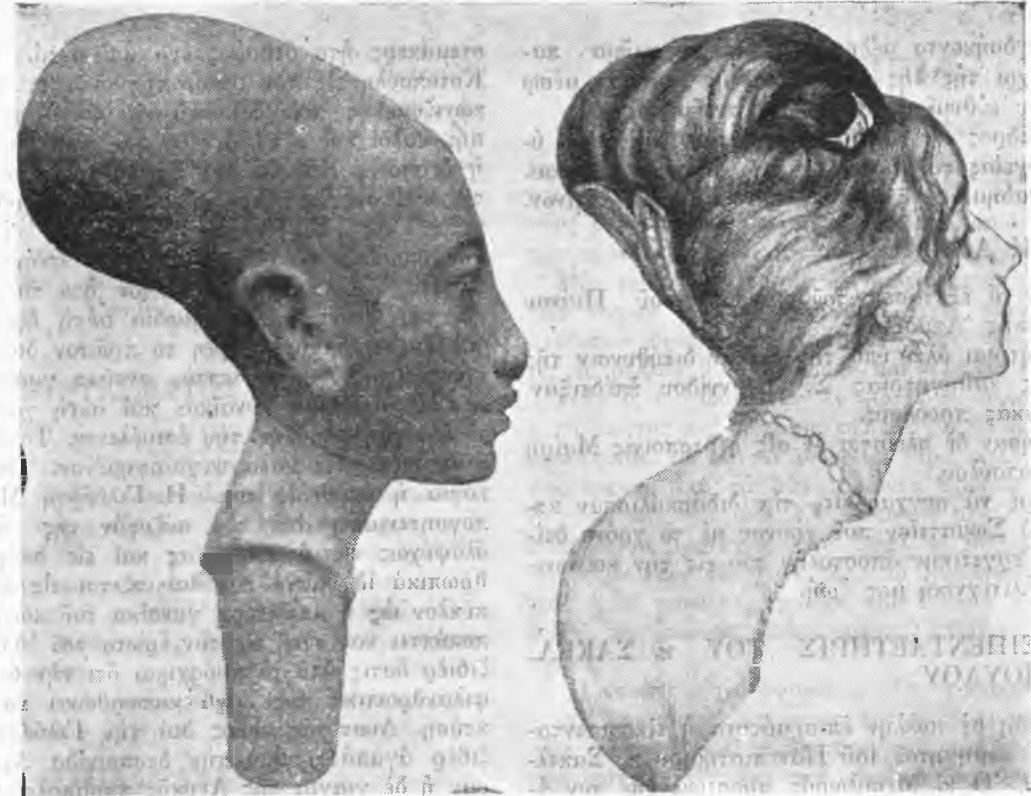
26 Ιουνίου.—Οἱ Τούρκοι ἀποδεκατίζονται εἰς τὰ Στενά.

27 Ιουνίου.—Οἱ Ἰταλοὶ ἀπέκλεισαν τὴν Ἀδριατικὴν.

28 Ιουνίου.—Πυρροε να γίνεται λόγος δειλῶς περὶ εἰρήνης τῶν Γερμανῶν.

29 Ιουνίου.—Οἱ ἀγγλογάλλοι ἐτοιμάζον γενικὴν ἐπίθεσιν.

30 Ιουνίου.—Καὶ πάλιν γίνεται λόγος περὶ εἰρήνης.

ΤΟ ΝΕΟ ΚΤΕΝΙΣΜΑ

Ἡ νέα μόδα τοῦ κτενίσματος, ἐμπνευσμένη ἀπὸ ἀρχαῖον Αἰγυπτιακὸν ὑπόδειγμα τῆς ἐποχῆς Ραμσή τοῦ Β'. Ἡ κόμη σπινθεν κρύπτεται εἰς κτένα μαργαριτοστόλιστον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἀρσακείου ἐδόθη ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν τὸ μελοδραμάτιον ἢ «Ὀρφανή».

Ἡ «Ὀρφανή» ἔργον τοῦ Ἰταλοῦ καθηγητοῦ εἰς τὸ Κονσερβατοῦρ τοῦ Μιλάνου κ. Μπύλλι, ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς μουσικῆς καὶ δραματικῆς τέχνης.

Τὴν «Ὀρφανήν» με πολλὴν ἐπιτυχίαν ὑπεδύθη ἡ δεσποινὶς Μ. Σωτηρίου.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματος τὸ ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ τῶν ὀρχήστρων τοῦ Ἀρσακείου, ἐξετελέσθησαν ἀρκετὰ καλὰ ἔργα τῶν Προκολέζ, Γκοργιάκου καὶ Γόρρη καὶ ἀπήγγειλαν αἱ δεσποινίδες Μ. Κυπριόση, Μ. Γρηγοραπούλου καὶ Β. Πράτσια.

Ἡ ὀρχήστρα ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἑβδομήκοντα μαθητῶν.

Ἐν γένει ἡ εορτὴ τοῦ Ἀρσακείου ἀφῆκε τὴν ὀριζοτέρην ἐντύπωσιν εἰς ὅσους εὐτύχησαν νὰ τὴν παρακολουθήσουν καὶ δίδει τὰς καλλιτέρας ἐλπίδας διὰ τὴν ἐν γένει μόρφωσιν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΣ κ. ΝΙΑΛ

Μετὰ τὸ Ἀρσακεῖον τὸ Περθεναναγωγεῖον Χίλλ παρουσίασε τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν τοῦ ὁμοίου εἰς τὴν σχολικὴν εορτὴν ταύτην.

Ἐξετελέσθησαν με πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ χάριν ἐν ἀγγλικῶν μελόδραμα καὶ τὸ ἑλληνικὸν δράμα ἢ «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις».

Ἡ δεσποινὶς Πόμπου ὡς Ἰφιγένεια ἐπέδειξε ἀλη-

θῶς δραματικὰς στιγμὰς αἱ ὁποῖαι δίδουν ἐλπίδας ἐνὸς πραγματικοῦ καλλιτεχνικοῦ ταλάντου. Καὶ εἰς τοὺς ἄλλους μικροὺς τῶν ὁλοῦς ὑπῆρξαν καλαὶ, ὅλαι ὅσαι ἔλαβον μέρος εἰς αὐτοὺς.

Ἡ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Καὶ τὸ Ὀδεῖον ἔκαμε ἐφέτος μίαν ὁραίαν ἐπίδειξιν τῆς δραματικῆς σχολῆς του. Ἐπέκθη ἡ «Καρδελίνα» τοῦ κ. Δημοσθακοπούλου, καὶ ἀπήγγελλθη ἡ κομικὸς μονολόγος ἀπὸ τῶν «Ἀμφιτρίωνας» τοῦ Μελίερου. Ἐλαβον μέρος ὁ κ. Κοντογιάννης καὶ αἱ δεσποινίδες Ζερβοῦ καὶ Κωνσταντινίδου.

ΕΙΣ ΤΟ ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΝΕΡ

Εἰς τὸ Ὀδεῖον Λότνερ ἐξετελέσθη τὸ θαυμασίον ὁρατόριον τοῦ Χάιδεν, ἢ «Δημιουργία». Τὸ κλασσικὸν αὐτὸ δημιούργημα εἰς τοὺς φθόγγους τοῦ ὁποῖου πάλτεται ὅτι μέγα καὶ ὑψηλὸν ἐξετελέσθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ὑπὸ τῆς κυρίας Κυπαρίσση. Ἐἰς τὴν ὄλην δὲ ἀσμονίαν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ ὁρατορίου συνετέλεσε καὶ ὁ κ. Βενιζέλας, καὶ ὁ κ. Ἀγγελόπουλος καὶ ἡ μικτὴ χορωδία τῶν μαθητῶν καὶ μαθητοῦν τοῦ Ὀδείου Λότνερ.

Ἡ ἔΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ἙΛΛΗΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ὀμίλου τῶν Φιλελλήνων, ἔδοξε μίαν φιλολογικὴν ἐσπερίδα ἢ «Ἐνωσις τῶν Ἑλλήνων Φοιτητῶν». Ἐπαίχθη ἕνα μονόπρακτον δράμα τοῦ κ. Βαρθολομαίου καὶ ἀπήγγειλε ἡ δεσποινὶς Λάσκαρη. Ὁ κ. Λογκάκης ἔπαιξεν ἐπὶ κλειδοκρημβαλοῦ συνθέσεις τοῦ Λορέν καὶ Σοπέν.

Ἐν γένει ἡ ἐσπερὶς τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Φοιτητῶν ἐπέτυχε πολὺ.

Ἡ ἔΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ὀν ἐδόθη τὸ συναδελφικὸν γέμμα τῆς «Ἐνώσεως τῶν Συντακτῶν». Παρουρέθησαν

περι τὰ ὀδοήκοντα μέλη αὐτῆς καὶ τὸ γεῦμα παρετέθη μέχρι τῆς 4ης ἀπογευματινῆς ὥρας ἐν μέσῳ ἀδιατάκτου εὐθυμίας καὶ πολλοῦ πνεύματος.

Ὁ πρόεδρος κ. Κονδύλιας ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως ἐνῶ μὲν μὲν τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας ἐξετέλεσαν τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἐληξαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ τμήματος τοῦ Πιάνου τῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας.

Αἱ μαθήτριά του ὄντι ἐπὶ τὴν δεξιὰν διεύθυνον τῆς δεσποινίδος καθηγήτριας Σ. Ἰωαννίδου ἐπέδειξαν καταπληκτικὰς προόδους.

Διεκρίθησαν δὲ πλείστα ἐν αἷς ἡ δεσποινὶς Μαίρη Παπασπυροπούλου.

Μποροῦμε νὰ συγχαροῦμε τὴν διδασκάλισαν κριτικῶς καὶ τὸ Σωματεῖον τοῦ χρόνου μὲ τὸ χρόνο δείχνει τὴν εὐεργετικὴν ἀποστολὴν του εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν μας ζωὴν.

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΑΚΕΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐωρτάσθη μὲ πολλὴν ἐπισημότητα ἡ εἰκοσιπενταετηρίς τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σακελλαροπούλου. Ὁ κ. Μεσολωρᾶς προσεφώνησε τὸν ἐφορτάζοντα ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, ὁ κ. Λάμπρου τὸν προσεφώνησε ἐκ μέρους τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, καὶ δι' ὠραίων λόγων διερευνηθεὶς τὴν συγκίνησιν ὄλων διὰ τὸ εὐτυχὲς γεγονός τῆς συμπληρώσεως μιᾶς εἰκοσιπενταετίας τοῦ ἐφορτάζοντος κ. καθηγητοῦ.

Ἐπίσης ὁ κ. Σακελλαροπούλου ἰδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῆς ἐφορείας τοῦ «Προσασοῦ» τοῦ ὁποῖοι εἶνε εἰς ἐκ τῶν ἰδιοῦν τακτικῶς δὲ ποδῆδος.

Καὶ ἄλλα ἀντιπροσωπεύει τοῦ φαινητοῦ καὶ ἐκ παιδευτικοῦ κόσμου ἀπέγειραν τιμὰς καὶ συγχαρητήρια εἰς τὸν τιμώμενον καθηγητῆν.

ΘΕΑΤΡΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Τὰ θεάτρα τῶν Ἀθηνῶν τὰ ὅποια ἤρξαν νὰ πολλαπλασιάζονται ἐπικινδύνως φησίζονται εἰς κάθε γωνίαν ἐξακολουθοῦν τὰς μεταφράσεις καὶ τὰς ἐπιθεωρήσεις. Εἰς τὸ θεάτρον Κοτοπούλη κυριάζουν τὰ «Παναθηναία». Ἡ πρώτη του ἐδόθη περὶ τὸ τέλος τοῦ Ἰουνίου καὶ ἔκτοτε κατέλαβον τὸ πρόγραμμα καὶ φαίνεται ὅτι θὰ τὸ κρατήσουν καθ' ὅλην τὴν περίοδον.

Τὰ ἐφετινὰ «Παναθηναία» ἐπέτυχον πολὺ. Ἡ πρώτη πράξις εἶνε τελεία ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Εἰς τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην ἐξωρίζον μερικὰ νοῦμερα μὲ σάτυρον καὶ πνεῦμα ὑπολείπονται ὅμως κατὰ πολὺ τῆς πρώτης πράξεως.

Ἡ πρώτη τῶν «Παναθηναίων» ἦτο πρόγραμμα ἐν θεατρικῶν γεγονότων ὑπὸ ἔτοιμον συρροῆς καὶ ἐκλεκτικότητος κόσμου εἰς τὸ θεάτρον τῆς Ὀμιονίδας. Καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐφυγεν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰς περισσεύσας σκηναῖς τῶν «Παναθηναίων» αἱ ὁποῖαι γοργαί, λεπταί, ἔξισπαν σατυροῦσαι ἐσκόπησαν τὴν εὐθυμίαν εἰς ὄλον τὸν συγκεντρωθέντα ἐκεῖ κόσμον.

Ποῖν καταλάβουν τὰ «Παναθηναία» τὸ πρόγραμμα τοῦ θεάτρον τῆς Κοτοπούλη, ὁ θίασος ἐφιλοτιμήθη νὰ μᾶς δώσῃ μερικὰ ἔργα. Ἡ «Ἀντίφωλος» τοῦ Κι-

στεμάκους ἦτο θεβαίως ἓνα ἀπ' αὐτά. Ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη εἰς τὸν ρόλον τῆς συζύγου τῆς παραγωγικῆς πολὺ δυνατῆ καὶ πολὺ φυσικῆ. Ἐπίσης καλοὶ καὶ ὁ κ. Μυράτ, καὶ ὁ κ. Βεάκης. Μόνον ἡ δεσποινὶς Κολυβά δὲν ἐφάνη ἀντιθετῆ τῆς φήμης τῆς. Ἡ σκέψις ἴσως διὰ μετὰ τῶν χρόνων ἐπανέρχεται εἰς τὸ δράμα ἴσως τὴν ἐπηρεάζει καὶ τὴν ἠμποδίζει νὰ δείξῃ ὅλα τὰ σκηνακὰ χαρίσματα τῆς. Ἄλλο ἔργον ἐκλεκτὸν ἦτο τὸ «Μπουμποῦκι» τοῦ Φεῦντῶ. Ἡ κωμῶδία αὕτη ἤρξε πολὺ εἰς τὸ Παρίσι ὅπου ἐπαίχθη τὸ πρῶτον διότι εἶνε πολὺ πρωτότυπος καὶ μὲ λεπτὸν πνεῦμα γραμμῆν.

Ἡ καλλίτερη γυναῖκα καὶ αὕτη γαλλικὴ κοινότης ἐπαίχθη μὲ ὄλην τὴν ἐπιμέλειαν. Τὸ ἔργον ἤρξε πολὺ διότι εἶνε καλὰ ψυχολογημένον. Ἰδοὺ μὲ ὀλίγα λόγια ἡ ὑπόθεσις του. Ἡ Γιλβέρτη Μπιουρέλ ἀπογοητευμένη ἀπὸ τὸν σύζυγόν της ἀφουώνεται ὀλοφύχως εἰς ἀγαθοεργίας καὶ εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα καὶ θαιμίζεται εἰς τὸν κοσμικὸν κύκλον ὡς ἡ καλλίτερη γυναῖκα τοῦ κόσμου, ἀλλ' ὅτι ποκίπτει καὶ αὕτη εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀνδρέου Πρεζιβιέρ ὅστις ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι τὴν βοηθεῖ εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ τῆς ἔργα καταρθώνει νὰ τὴν κατακτῆ. Δυστυχῶς ὅμως διὰ τὴν Γιλβέρτην ὁ Πρεζιβιέρ ἀγαπᾶται ἀπὸ τὴν δεσποινίδα Λευκὴν Μπωσάν ἡ δὲ γιὰ τῆς Λευκῆς παρακαλεῖ τὴν Γιλβέρτην νὰ μεσολαβήσῃ ἡ ἴδια καὶ νὰ πείσῃ τὸν Πρεζιβιέρ νὰ νυμφεῖται τὴν Λευκὴν. Τότε πλέον ἡ Γιλβέρτη ἐξνίσταται, παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε καλὴ γυναῖκα, ὁ ἔρωσ τῆς εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τὴν καλωσύνην της καὶ παραιτεῖται ἀπὸ κάθε φιλανθρωπίας. Ἡ ἀποστασία τῆς ὅμως αὕτη δὲν διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ. Ἐπανέρχεται εἰς τὰ καλὰ τῆς κινήματα καὶ ἀποφασίζει ν' ἀπαρνηθῆ τὸν ἔρωτα τῆς χάριν τῆς Λευκῆς.

Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἐπαίξαν καλὰ ἰδιαιτέρως ὅμως πρέπει νὰ ἐξαρθῆ ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη καὶ ἡ δεσποινὶς Παπαχορήσων.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ

Εἰς τὸ θεάτρον Κυβέλης δὲν εἰσεχώρησε ἀκόμη οὔτε τὸν μῆνα αὐτὸν ἡ Ἐπιθεωρήσις. Λέγεται ὅτι δὲν θ' ἀργήσῃ. Τὸ «Πανόραμα» τοῦ κ. Μωραϊτίνου θὰ στεγασθῆ ἔφετος εἰς τῆς Κυβέλης τὸ θεάτρον, καὶ θὰ ἐκταπῆ καὶ αὐτὸ καὶ δράμα καὶ κωμῶδιον καὶ φάρσα.

Πρωτότυπα ἔργα ὁ θίασος προαγγέλλει χωρὶς ἀκρίβειαν νὰ μᾶς δώσῃ κινῆνα. Περιορίσθη καὶ αὐτὸς εἰς τὰς μεταφράσεις καὶ ἔργα τὰ ὅποια ἐπαίχθησαν ἤδη κατὰ τὴν περιουσίαν θεατρικὴν περίοδον.

Ἐνα ἀπ' αὐτὰ ἦτο καὶ ὁ «Ἀνθροπος τοῦ σκότους». Τὸ ἔργον ἐπαίχθη ἔφετος δύο φορές. Ἡ κ. Κυβέλη εἰς τὸν ρόλον τῆς λαίδης Φάνκλαιδ ἦτο ἐπέροχος. Βεβαίως ὁ Παρὲρ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ἀνθροπος τοῦ σκότους» δὲν θὰ ἐφαντάσθη ἐμφανιζόμενον τὸσον λεπτῶς συγκινητικὸν τὸν ρόλον τῆς ἠρωίδος του.

Ἡ «Μοναχοκόρη» κωμῶδία τοῦ Μπριζὲ ἦτο ἓνα ἔργον τὸσον ἀνούσιον καὶ τὸσον ἄστονον ὥστε ἀπορεῖ κανεὶς πῶς ὁ θίασος τὸ ἀνεβίβασεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Ἡ «Ἐντακάμπλερ» τοῦ Ἰψεν. Μία ἐξαιρετικὴ βραδύα διὰ τὸ θεάτρον Κυβέλης ἦτο ἡ διδασκαλία τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ὁ διουξηνιστὸς καὶ πολυμορφὸς ρόλος τῆς ἠρωίδος τοῦ Ἰψεν εὗρεν ἀσφαλῶς ἀντάξιον ἐμφανιστῆν εἰς τῆς Κυβέλης τὴν τέχνην. Ἡ Ἐντα ἡ ὑπερήφανος, ἡ καλὴ, ἡ ἀγρία, ἡ ἐγωιστικὴ, ἡ ἀνύστα δὲν ἠμποροῦσε νὰ μὴ παρουσιασθῆ καλλιτεροῦ. Πολὺ ψυχολογημένον ἔταξε τὸ μέρος τοῦ Ἰψεν καὶ ὁ κ. Παπαγεωργίου.

ΤΑ «ΕΡΕΪΠΙΑ»

Τὴν 21ην λήξαντος μηνὸς ἐδόθη ἐν τῷ θεάτρῳ «Ἀλάμπρας» ἡ πρώτη τῶν «Ἐρεϊπιῶν» τριπρακτοῦ κοινωνικοῦ δράματος τοῦ κ. Β. Ἡλιάδου. Κόσμος ἀρετὸς, καὶ ὁ τῶν γραμμῶν πρὸ παντὸς, ἐτίμησε τὸν νεαρὸν συγγραφεὴ καὶ φίλον.

Μία εὐγενὴς προσπάθεια διαφαίνεται καὶ ἐπιπέει τῶν ἔργων τοῦ συγγραφέως. Ἐχει σπινθήρας ἐμπνεύσεων δραματικοῦ πνεύματος τοῦ ὑπόσχοντα ὅτι εἰς τὸ μέλλον θ' ἀναδώσει καὶ φλόγας ἀκόμη.

Πάν ὅ,τι ὑπάρχει ἐν τῷ ἔργῳ ἐκλεκτὸν εἶνε ἡ φυσικότης καὶ ἡ χάρις τοῦ κομψοῦ διαλόγου, ἀ λεπτομέρειαι, αἱ λεπταὶ σκέψεις πάρα πολὺ ὠραία ἐκδηλοῦνται ἀπὸ τὰ δύο δρώοντα πρόσωπα, τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα. Ἐκ τούτων ὁ μὲν συνέρχεται—πολὺ ἀργὰ διουξηνιστῶς—καὶ ζητεῖ νὰ συγκρατῆσθαι τὴν καταρρέουσαν εὐτυχίαν του, τὸ καταπατηθὲν πάθος του, ἡ δὲ γυναῖκα, ἔρμαιον τοῦ ἔρωτός της, καὶ τοῦ δικοῦ της πάθους ἐκδικουμένη φθάνει εἰς τὰ ἔσχατα.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος εἶνε ἡ ἐπομένη. Ὁ ζωγράφος Στέφανος ἐν τῷ θαυμασμῷ καὶ μὲ τὴν ἔκστασιν τοῦ ἀισθάνεται γιὰ τὰ ἔργα του, καὶ πρὸ πάντων γιὰ ἓνα τοῦ εἶνε κατ' αὐτὸν τὸ ἀριστοῦργημα του, παραδιδόμενος ὅλος εἰς αὐτὴν παραβλέπει καὶ περιφρονεῖ τὴν ὠραίαν του σύζυγον. Αὕτη ἐκδικουμένη—ἀφροῦ πρῶτον ἔλαβε ἔραστον—πυροπολεῖ τὸ ἐργαστήριον τοῦ συζύγου της, καταστρεφόμενον τῶν ἔργων του ὄλων. Πρὸς ἐπιμετρον, ὁμολογοῦσα τὰ πάντα εἰς τὸν σχεδὸν τρελὸν σύζυγόν της, ἐγκαταλείπει τὴν συζυγικὴν στέγην καταφεύγουσα νὰ ζῆσθαι εἰς τὸ ἔξῃς μετὰ τοῦ ἔραστοῦ της.

Ὁ φίλος συγγραφεὺς φαίνεται πολὺ μελετηρὸς. Αἱ πηγαί, καὶ αἱ λαϊκαὶ παραδόσεις, ὡς καὶ αἱ κοινωνικαὶ πληγαί, πρόκεινται πρὸ αὐτοῦ, ὡς ἐν ἀνακτῶν βιβλίῳ, καὶ ἡ ἐνδελεχὴς μελέτη καὶ προσήλωσις του εἰς αὐτὰς, ὑπόσχονται νὰ παρέξωσιν αὐτῷ πολλὰ καὶ ὠραία πράγματα γιὰ τὸ μέλλον.

Φυσικότητα θέρημν καὶ ἀπειρον εὐαισθησίαν ἐξωτρικεῦον τὰ πρόσωπα τῶν ἔργων του. Ἀνεπίσκει τῆς ζωῆν καὶ σφρίγος εἰς αὐτά.

Ψυχολογεῖ βαθεῖα παρεισθῶν εἰς τὰς ψυχὰς των καὶ ἀποκαλύπτει ἔτσι πολλὰ προτερήματα τῆς γραφίδος του.

Μὲ ἀρετικὴν γνώσιν καὶ τέχνην ἐκτιλίσεται ἡ πλοκὴ καὶ ἡ δράσις τοῦ ἔργου. Ἡ δευτέρα πράξις, συγκεντροὶ ἐν ἐαυτῇ τὴν εὐτυχίαν ὄλην τοῦ ἔργου, καὶ οὕτω ἐπέτεινε τὴν ἀμέριστον προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἡ τρίτη πράξις ἀσθενής, Ἐπιδηρωθημένη, δύναται νὰ συνδεθῆ περισσότερο πρὸς τὴν δευτέραν αὐτὸ τὸ κλῶ του ὄλου ἔργου.

Ὁ κ. Ἡλιάδης ἔχον πρὸ αὐτοῦ μέλλον εὐρύτατον. Ἄς μὴ ἀποθαρρυνθῆ. Μεγάλοι συγγραφεῖς εἰς τὸς ἀρχὰς τοῦ σταδίου των ἀπήνησαν σκοπέλους. Παρεϊβάναν ὅμως καὶ διέφευαν.

ΛΘ. ΜΑΤΚΟΒΙΔΗΣ

Η ΕΛΛΗΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως παρατηροῦμεν ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος ἀπολογισμοῦ τῆς εταιρείας αὐτῆς διὰ τὸ ἔτος 1914 τὴν σταθερῶς προϊούσαν πρόοδον τοῦ ασφαλιστικοῦ τούτου ἰδρύματος.

Πράγματι, παρὰ τὰς ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου δυσχερείας καὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς εταιρείας ἐν Τουρκίᾳ, αἱ κατὰ

Τὸ θεάτρον Κυβέλης εἶχε τὴν ὠραίαν ἔμπνευσιν νὰ φορτάσῃ τὴν ἐπέτειον τῆς νίκης τοῦ Κιλκίς. Ἐπαίχθη ἡ «Ἀμαρτωλὴ», τὸ ἔργον τοῦ πρίγκηπος Νικολάου, τὸ ὁποῖον τὸσον πολὺ ἤρξε τὸν χειμῶνα εἰς τὸ Βασιλικὸν καὶ τὸ «Φιλὶ τοῦ σκοτωμένου» ἐν μονόπρακτον δράματιον τοῦ κ. Ἀσπρέα μὲ πολλὴν συγκινητικὴν σύνθεσιν.

Ἡ παράστασις διεξήχθη ἐντελῶς πανηγυρικῆ τὴν ἐτίμησε δὲ καὶ ὁ Ὑψηλὸς συγγραφεὺς καὶ οἱ λοιποὶ πρίγκηποις.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ὁ «Παπαγάλος» τοῦ κ. Βόντν ἀνεβιβάσθη μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὸ θεάτρον Συντάγματος. Ὁ θίασος τῆς κ. Ροζάν κατέβαλε μεγάλας προσπάθειας διὰ νὰ παρουσιάσῃ εὐπρόσωπον τὴν ἐπιθεωρήσιν. Ἡ πρώτη του ἦτο μίση ἀπὸ τὰς πλέον κοσμικὰς καὶ λάμπρως συγκεντρωσεως, καὶ ἐκλεκτικότητος κόσμου. Τὰ τραγουδιὰ του, ἡ σάτυρά του ἤρξαν πολὺ. Ὁ κ. Ἰακωβίδης ὡς παπαγάλος ἔκαμε μίση πολὺ ὠραίαν καὶ κομψὴ ἐμφάνισιν.

Ὁ «Παπαγάλος» παίζεται καθὲς βραδύν καὶ ἀρκυτὴ συρροὴ κόσμου ἐκλεκτοῦ παρατηρεῖται.

ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΠΑΠΑ-ΓΩΑΝΝΟΥ

Εἶνε μικρὸ ἀριστοῦργημα τῆς ἐλαφρᾶς γαλλικῆς μουσικῆς τὸ «Κοκορικό» ἀνεβιβάσθη εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀπὸ τὴν ὀπερέτταν τοῦ κ. Παπαϊωάννου.

Μὲ πλοῦτον σκηνακὸν, μὲ τελειότητα μεγάλην, μὲ ἐπιμέλειαν ἰδιαίτουσαν ἐπαίχθη ἡ ἔλαφρα ὀπερέττα. Ἦδη προετοιμάζεται τὸ «Πικ—Νικ» ἡ νέα ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδου.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΛΑΜΠΡΑΣ

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς εἰς τὸ θεάτρον Ἀλάμπρας ἐπαίχθη ἡ «Πελοπόρο» δραματικὸν ἔργον τοῦ κ. Ματκοβίδου. Τὸ ἔργον ἔφερε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἓνα καινούργιον ὄνομα, ἄγνωστον στὸ φιλολογικὸν κόσμο τῆς πρωτευούσης. Ἐγνώρισεν ὅμως ἓνα τάλαντον ἰσχυρὸν, μίαν εὐγενὴ φυσιογνωσίαν, μίαν καλλιτεχνικὴν ψυχὴν ποῦ γνωρίζει νὰ σκορπίσῃ εἰς τὰ ἔργα του ὅτι ὠραῖον καὶ εὐγενὲς μπορεῖ νὰ ζῆσθαι μέσα σὲ στήθῃ τοῦ ἀισθάνονται τὸ καλόν. Ἡ «Πελοπόρο» εἶνε ἔργον κοινωνικόν. Κατορθώνει δὲ μέσο ἐκεῖ ὁ συγγραφεὺς νὰ συγκεντρώσῃ εἰκόνας παρμένας ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ ἐξιδανικευμένες ἀπὸ τῆς τέχνης τὴν πνοήν. Ἄν ἡ γλώσσα τοῦ ἔργου δὲν ἦτο ἀφροσύνης καθαρῆς καὶ τελείως ἀκατάλληλος διὰ τὴν σκηνὴν ἡ «Πελοπόρο» θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ ἐν ἀπὸ τὰ καλὰ ἔργα τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρον.

Εἰς τὸ αὐτὸ θεάτρον ἐπαίχθησαν καὶ τὰ «ἘρεΪπια» δράμα τριπρακτοῦ τοῦ κ. Β. Ἡλιάδου.

Τὸ ἔργον τοῦτο δείχνει τὰ δραματικὰ ἐφόδια τοῦ νεοροῦ συγγραφέως καὶ προσηλώνεται εὐέλπιδος μέλλον ἂν θελήσῃ οὗτος νὰ μελετῆσθαι περισσότερο τὰς κανόνας καὶ τὰς απαιτήσεις τοῦ θεάτρον.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ

Ἐξαιρετικὴν ζωὴν ἔδωκεν εἰς τὸ Ν. Φάληρον ἡ ἐναρξίς τοῦ Φαληρικοῦ θεάτρον. Παίξει εἰς αὐτὸ ἡ πολυχαριτωμένη κ. Ἐνκαὶ διασπαρζόντος τοῦ δαιμονίου κ. Κοναράτου. Ἡ ἐναρξίς τῶν παραστάσεων διεξήχθη πανηγυρικῆ μὲ τὴν «Πριγκίπισσαν τῆς Σάσσω» τὴν γνωστὴν χαριτωμένην ὀπερέττα τοῦ κ. Σαμάρα. Ἐκτοτε αἱ παραστάσεις ἔλκουν πολλὴν κόσμον καὶ οἱ θεαταὶ τῆς φαληρικῆς ἀκτῆς μαζὴ μὲ τὴν δροσίαν ἀπολαμβάνουν καὶ τῶν θεληγῆτων θαυμασίας μουσικῆς.

μοιγένεια αυτή δεν μας φαίνεται διόλου ένδοξον-
τική και διά την σταθερότητα του σημερινού αριθ-
μού των φίλων της Κυβερνήσεως, διότι εις πρώτην
άνιξεον περιστάσειν τὸ κυβερνητικὸν στρατόπεδον
θα φύλλοροθή ἀπογοητευμένοι τὸν σημερινὸν ὑ-
ποστηρικτῶν του. Ἀντιθέτως ὁ ἀριθμὸς τῶν φίλων
τοῦ Ἀρχηγῶ τῶν Φιλελευθέρων συμπληρῶν ἀλλό-
γητος δὲ παρκαίειν πιστὸς εἰς τὰς τάξεις του και
εἰς στιγμὰς θριάμβου και εἰς στιγμὰς δοκιμασιῶν.
Ἐπιχρῶς ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Γούναρη δὲν ἐδρέθη
εἰς τὸ ἕψος τῶν περιστάσεων. Ὁρμηθεῖσα ἀπὸ ἀ-
πραγματοποιήτους ἐλπίδας διέγραψεν ὄρια δόσεως
ἀνάγκαστα διὰ σοβαροῦς Κυβερνήτας και στηριζο-
μένη βιασίμως ἐπὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ Βασιλέως μας
μετεχειροδὴ καθὲ μέσον διὰ νὰ παρατείνῃ τὴν ἀσκο-
πὸν ζωὴν της ὄχι μόνον μέχρι τῆς 7 Ἰουλίου ἀλλὰ
και πέραν μέχρις αὐτοῦ τοῦ Ἀγούστου. Παρ' ὅλα
ταῦτα θὰ παρέλθῃ και αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα
κα θὰ ἐκπνεύσῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς κανονικῆς
λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος καλεσμένου ἐπὶ τὴν
ἀρχὴν τοῦ ἀρχηγῶ τῆς πλειοψηφίας.

Ἀντιρρόθωμεν σήμερον εἰς τὴν πραγματικότητα
εἰκόνας φρίκης και ζόφου. Μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τῶν ὑ-
πάδουλον Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ποῦ σημασίωσαν και
εἰκόνας ποῦ ὑπενθυμίζουσι χρό-
νος ἀγρίας και ἀνηκούστου βαρ-
βαρότητος. Ὁ ἀπηνῆς τύραννος
ἐκδικεῖται. Ἀκρότης ἐπιπέττει ἐναντίον ἀνυπερα-
σίστων πληθυσμῶν και ἐπισφραῖει τὰ μεγαλύτερα
μνημεῖα και τὰς πλέον δεινὰς συμφορὰς εἰς τοὺς
Ἑλληνας κατοίκους τῆς Μ. Ἀσίας. Χρόνοι δουλεί-
ας, μαρτυρίων, ὀδύνης, ἀσπένδονται ἀπὸ τὸ παρελ-
θὸν και ζωντανεῖσιν πρὸ τῆς πασχούσης Ἑλληνικῆς

ΑΠΟ ΤΗ ΠΕΝΘΗ

Εὐφροσύνη Δραγοῦμη

ψυχῆς. Δὲν ἀρκοῦν αἱ χαρακτηριστικότεραι και αἱ
ζωντανώτεραι εἰκόνας νὰ ἀναπαράσῃσιν τὸν μαρ-
τυρικὸν βίον ποῦ χιλιάδες Ἑλλήνων διέρχονται ἀπὸ
ταῦτος. Ἄλλοτε ἡ Ἑλλὰς μικρὰ και ἀνίσχυρος ἦτο
ὑποχρεωμένη νὰ πάσῃ και νὰ κῦπῃ, ἦτο ὑποχρεω-
μένη νὰ κισθνεταί νὰ φρικιά και νὰ γιγῆ. Ὁ Ἑλ-
ληνισμὸς ἀσθενικὸ στοιχεῖο τῆς Ἐσρωπαϊκῆς οἰκογε-
νείας ἐδέχετο τὰ πλήγματα ἐν σιγῇ. Τώρα ὅμως ὁ
Ἑλληνισμὸς ἐμεγάλωσεν, ἐδυνατώσεν ἠνδρώθη, πρέ-
πει και πάλιν κῦπτων νὰ δέχεται τὴν μεθοδικὴν τὴν
πρωτοφανῆ ἐξολόθρευσιν τῶν ζοτικωτέρων δυνάμε-
ων τῆς ἐθνικῆς του ὑποστάσεως: "Ἐὸς πότε ὅμως ;"

Ἡ Ἑλληνικωτάτη Αἴγυπτος δὲν παύει νὰ μᾶς πα-
ρέχῃ δείγματα τῆς φιλογενείας και τοῦ πατριωτισμοῦ
τῶν ξενιστημῶν τέκνων τῆς πατρίδος μας. Ὁ πο-
λυδάκτανος οἰογενῆς κ. Μι-
ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ Μεταγγροῦδος, γνωστὸς διὰ
ΣΧΟΛΗ τὰς μεγαλοπροπέεις και σκοπί-
μοις δωρεῖς, ἔδωκεν ἐσχά-
τως δαπάναις ἑαυτοῦ και τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του
Σχολὴν Ἑλληνικὴν εἰς τὴν Ἡλιούπολιν. Τὰ ἐγκαίνια
ἐτελέσθησαν πανηγυρικῶς παραστέτων τοῦ διπλω-
ματικῶν πράκτορος τῆς Ἑλλάδος και ἀντιπροσώπων
τῶν σπουδαιοτέρων Ἑλληνικῶν πολιτειῶν. Ὁ Μετα-
φιλότατος Πατριάρχης κ. Φώτιος, ὡς σιγήσῃς, ἐπι-
φληθεῖς τῆς εὐκαιρίας ὁμίλησεν ἐγγλόττως συγχα-
ρεῖς τοὺς εὐγενεῖς δωρητὰς. Προσεφώνησε δι' ὄλλ-
γων και ὁ κ. Κωμινὸς Πασσᾶς και ἡ ἐορτὴ ἔληξεν
ἐν μέσῳ ἀδιαπίπτου ἐνδοουσιασμοῦ ἐκδηλουμένου πρὸ
τοιοτρόπως ὑπὸ τῶν κομπληθῶν ἐορταστῶν. Τὰ
συγχαρητήρια μᾶς εἰς τὸν αἰογενέστερον κ. Με-
ταγγροῦδον και τὴν εὐγενεστάτην κυρίαν του.

Σεπτὸν λείψανον μᾶς ἐποχῆς ποῦ ἀριθμεῖ ἐν
ὀλόκληρον αἶωνα ἔδωκεν ἡμέρα κατὰ τὸν μήνα αἰ-
τόν. Ἡ πολυσέβαστος δέσποινα Εὐφροσύνη Δραγοῦ-
μη, μήτηρ τοῦ περιφανοῦς
Εὐφρ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ πολιτικῶ τῆς νεωτέρας
Ἑλλάδος κ. Στεφάνου Δρα-
γοῦμη, περικυκλουμένη ἀπὸ ἐγγόνους και δις ἐγγό-
νους, ἐκλεκτότατα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινονί-
ας κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον μετὰ τὴν ψυχὴν ὑπερήφ-
νον διὰ τοὺς θριάμβους τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἐ-
ὰν ἡ ἱστορία συνδέεται μετὰ τὰ πρόσωπα, ἡ ἱστορία
ἐνὸς αἰῶνος θὰ διαθεσῇ ὄρασις σελίδας διὰ τὸ πρό-
σωπον τῆς ὑπερόχου Ἑλληνίδος ποῦ συνδέσει πολ-
λὰς στιγμὰς τῆς ζωῆς της μετὰ τὰς τύχας τῆς ἀναγεν-
νωμένης Ἑλλάδος. Τὸν βίον τῆς Εὐφροσύνης Δρα-
γοῦμη πλῆσισι τῆς δουλείας ὁ ζόφος και τῆς ἀναγεν-
νήσεως ἡ αἴγλη. Μέσα εἰς τὸ ἀπέραντον αὐτὸ πλαι-
σιον ἐξοικονεῖται μετὰ ἀδράς γραμμὰς, μετὰ ζωρὰ
χρόματα, μετὰ ἀποχρώσεις βαθύτας ἡ ζωὴ τῆς Ἑλ-
ληνίδος ποῦ συνεζυμώθη μετὰ τὰς περιπετείας τοῦ
ἔθνους. Ὅλη ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς νεωτέρας
Ἑλληνικῆς κοινονίας κατὰ πολιτείας συνεδέθη μετὰ τὸν
τιμημένον Οἶκον της και τὴν ἀτομικότητά της. Ὑ-
πέστη τὰς περιπετείας τῶν καταδιώξεων τοῦ Γε-
νοῦς, ἐδοκίμασε τὴν φρίκην ποῦ ἐμπνέει ἡ σφαγὴ
και τὸ αἷμα, ἐγεύθη τὸν ὄργον τῆς ἔξορας και εἶδε
περὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῆς ἐρημώσεως και τῆς κατα-
στροφῆς.

Εἰς τὴν ἔξορίαν ἐνωφώθη πνευματικῶς και ψυ-
χρῶς και ἔλαβε τὰ ἰσχυρὰ ἐφόδια ποῦ ἐχρησίμευσαν
κατόπιν διὰ νὰ καταστή ὁ οἶκός της ἡ περιφανῆς νε-
οελληνικῆς οἴκος, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀπερρέσαν τόσοι εὐ-
αγωγεταὶ δυνάμεις διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κοινονίαν και
πολιτείαν. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ οἶκός της ἦτο τὸ πέν-

τρον τῶν ἐπιφανῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος και τῶν
δικρινομένων εἰς τὸ νόμισμα και τὰς τέχνας. Εἰς τὰς
φιλοξένοους αἰθούσας του συνεκεντρώτο ὅτι
ἐκλεκτὸν ἔχε νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς και με-
σα ἐκεῖ ἀντήχησαν τὰ υψηλὰ διανοήματα μεγάλων
διδασκάλων και οἱ φιλοκἀτρίδες πόθοι ἐθνικῶν ἄν-
δρῶν. Ὅλα τὰ ἱστορικὰ πρόσωπα ὅπως ὁ Κρηδοῦ-
στρις, ὁ Ὄθων, οἱ μεγάλοι φιλέλληνας, οἱ στρα-
τηγοὶ, οἱ ναύαρχοι, οἱ πολιτικοὶ ἐνὸς αἰῶνος ἐδρέθη-
σαν ἀντιμέτωποι πρὸς τὴν ἀειμνηστον Εὐφροσύνην
και παρέσχον εἰς αὐτὴν ἀκένωτον πηγὴν ἱστορικῶν
διηγήσεων και ἀντιήσεων. Ἀπὸ τῶν τιμημένων οἰ-
κῶν της, ποῦ ἔπης μετὰ τοῦ Νικολάου Δραγοῦμη
πρωτοφάνου ἱεροῦ τοῦ Ἐξωτερικῶν τοῦ Ὄθω-
νος, ἀνεφάνη ἡ πολέμαχος γενεὰ ποῦ μᾶς ἔδωκε
τὸν περιφανῆ υἱὸν της Στεφάνου Δραγοῦμη και
τὸν ἐπίλεκτον πολιτευτὴν κ. Ἰω. Δραγοῦμη.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις θεωροῦσα τιμὴν τὴν
δημοσιεύσιν τῆς εἰκόνας τῆς μεγάλης νεκρᾶς θεο-
μῶς ἀλλολεῖται τὸν εὐγενῆ οἶκον τοῦ κ. Στεφάνου
Δραγοῦμη.

Ἐδραῦσθη ἀπὸ τὰ πλήγματα τοῦ θανάτου μία
εὐγενῆς και θερμοφυγῶς ἱσχυρία. Ὁ γνωστὸς πη-
ρὸς μέλλοντος δημοσιογράφος Γρηγόριος Βασιλᾶς,
ἀπῆλθε πρὸς τὴν αἰωνιότη-
ΓΡΗΓ. ΒΑΣΙΛΑΣ τα πρὶν ἰδῆ τὸ ἔργον του
συντελούμενον και πρὶν
θνήσκει τοὺς καρποὺς τῶν μελετῶν του, τῶν μόχθων
του, τὰς εὐφύας του. Ὁ θάνατος εἶνε ἀκλήρως ὅταν
στερῇ τὴν ζωὴν ἀνδρῶπων νέων προωριωμένων νὰ
προσφέρουν ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα και τὴν
ἐπιστήμην ἡ τὰ γράμματα. Καὶ οὕτω σκληρὸς και
ἀνοικτήριμος ἐπῆλθε και κατὰ τοῦ Βασιλᾶ τὸν ὁποῖον
ἐκλαυσαν οἱ φίλοι του, οἱ συνάδελφοί του και οἱ
προβλέποντες ὑπέροχον σταδιοδρομίαν εἰς τὸν ἄ-
γῶνα τῆς ζωῆς. Ὁ θάνατος εἶνε ἕνα μυστήριον ποῦ
ἔρχεται νὰ διακομιδῇσῃ περισσότερο τὴν ἀσκοπὸν
αὐτὴν ζωὴν ποῦ μεταβάλλει τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀθη-
μον, εἰς ζῆρῖπον, εἰς σκῖαν.

Εἰς τὴν Κων/πολιν ἐξετέθησε τὸ ζῆν δέσποινα
σεβαστὴ και προσφιλεῖς μήτηρ τοῦ πρώτου ὑπουργῶ
τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δημ. Καλλέργη. Ἐσθῆς μία
φυσιογνωμία περιφανῆς και
Ἡ κ. ΚΑΛΛΕΡΓΗ ἐστερήθη ἡ Ἑλληνικὴ κοινονία
τῆς Κων/πόλεως ἐνὸς μέ-
λους ποῦ ἔφερεν ἑπαξίως τὸ ἱστορικὸν ὄνομα Καλ-
λέργη. Μέσα σὲ λίγα χρόνια ἀλλεπάλληλοι συμφοραὶ
ἐπῆλξαν τὸν εὐγενῆ Οἶκον τοῦ κ. Καλλέργη. Ἡ ζω-
ὴ τῆς μητρῶς του ἦτο ἡ τελευταία του παρηγορία.
Ἐπρεπε νὰ στερηθῇ και αὐτῆς. Ὁ βίος εἶνε γιομᾶ-
τος ἀπὸ δοκιμασίας και ἡ συμμετοχὴ τῆς ἀθηναϊκῆς
κοινονίας εἰς τὸ πένθος τοῦ ἐκλεκτοῦ πολιτευτοῦ ἂς
μετριῶσῃ τὸ βαθύτατόν του ἄλγος.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ Ὑγιεινὴ τῆς Ὑραιότητος

Οἱ Μαστοὶ

Ὁραῖοι μαστοὶ δίδουσι εἰς τὴν γυναῖκα ἰδιαιτέ-
ραν ἐλαστικότητα ἀποτελοῦσι ἐνὰ ἀπὸ τὰ τελειότε-
ρα χροῖσματά της και δι' αὐτῶν ἡ γυνὴ καθίσταται
ἀντικείμενον τῶν κολακευτικωτέρων περιποιήσεων.
Οἱ μαστοὶ εἶνε τὰ προκλιτικὰ κοσμήματα και ἡ ὠ-
ραῖότης τοῦ στήθους. Ἡ ἀδιακρίσις τοῦ στήθοδος
μᾶς ἐπιτρέπει νὰ παρακολουθῶμεν τὰς παλ-
λούσας τῶν μαστῶν δυνάμεις κάτωθεν τῆς χιονολεύ-

κω μουσελίνης και τὰ ἄνθη ἀτινα περιπαθῶς περι-
στέλλονται ἐκεῖ.

Διὰ τὴν ὕγιεινὴν τῶν μαστῶν, διὰ τὴν διατήρησιν
ὄλης τῆς στερεότητος καὶ τῆς ἐλαστικότητος αὐτῶν
εἶνε πάντοτε ἀνάγκη ὕδατος και μάλιστα ὕδατος ψυ-
χροῦ κατὰ πᾶσαν τοῦ ἔτους ὥραν χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ
φόβος ν' ἀφήσῃ τις ἐπὶ πολὺ ὑπὸ τὸν κροῖνον τοῦ
ψυχροῦ ὕδατος τὰς δύο θλακτικὰς σφαῖρας, τῶν ὑ-
ποίων ἡ στορογγυλότης τείνει πρὸς ἐπιμήκυνσιν.

Ὑπάρχουσι εἰδικαὶ σκευασαὶ διὰ τὴν ψυχρολου-
σίαν τῶν μαστῶν τὰς ὁποίας συνιστῶμεν ὁλοῦς ἰδιαι-
τέρως.

Οὐδὲν ἔχει τις νὰ φοβῆται ἐκ τῆς ψυχρολουσίας
ταύτης, ἥτις φαίνεται ὡς δυναμένη νὰ ἔχῃ συνεπέ-
ας ἐνεκα τῆς χρήσεως ὕδατος ψυχροῦ ἡ ἀντιδρασις
ὅμως γίνεται ταχύτατα και αἱ μειβοῦναι ἐπανερῖ-
σκουσι τὴν στερεότητά των.

Ὑπάρχουσι προσέτι κρέμα και ὑγρὰ ἀπολύτως
ἀπαραίτητα διὰ τὴν ὕγιεινὴν τοῦ στήθους.

Εἶνε πρὸς τοῦτοισ ἀφελιμώτατον νὰ μένῃ ἡ γυνὴ
2 ἢ 3 λεπτὰ καθ' ἑκάστην πρωῖαν ἐνώπιον τοῦ ἀνα-
κτῶ παραθύρου εἰσπνέουσα βαθύως τὸν καθαρὸν
ἀέρα.

Οὐδὲν εἶνε τόσο εὐπαθὲς ὅσον τὸ γυναικεῖον στή-
θος εἶνε τὸ λεπτότατον μέρος ὅλου τοῦ σώματος, τὸ
ὅποῖον πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τις νὰ κτυπήσῃ ἔστω και
μὲ ἐν ἄνθος. Πρέπει νὰ φυλάττωνται οἱ μαστοὶ ἀπὸ
τοῦ ψύχους, τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως τοὺς προσβάλλει δι-
ασχίζον τὴν βελουδίνην ἐπιδερμίδα των και προξεν-
οῦν εἰς τὴν ροδίνην ἄκραν των κνισμὸν ἐσωτερικῶν
λίαν ὀδυμῶν.

Ἄμα τῇ ἐκδηλώσει τῶν συμπτωμάτων τούτων ἀ-
παιτεῖται νὰ τεθῇ ἀμέσως ἐπὶ τῶν μαστῶν γλυκερίνη,
ὡς και ποῦδρα ἀμιλίου μεμιγμένη μετὰ τάλκον (μαλ-
τάσι) τῆς Βενετίας και νὰ προφυλαχθῇ ὅλον τὸ μέ-
ρος μετὰ ἐν φύλλον ἀπὸ βόμβακα. Ἐπίσης καλὸν εἶνε
νὰ γίνωσιν ἐπιθέσεις μαλακτικαὶ ἢ πλύσεις τωνατι-
καί.

Οἱ μαστοὶ πρέπει νὰ μένωσιν εἰς τὴν ἄσιν των
χωρὶς νὰ ἀναβιβάζωνται ἢ νὰ πιέζωνται, διότι πᾶσα
τοιαύτη μετατόπισις ἀλλάσσει τὸ σχῆμά των και πα-
ράγει ἐν εἶδος χαλαρότητος τῶν ἰνῶν αἰτινες τοὺς
βαστάζουσι, οὔτε νὰ ἀφῶνται νὰ κνιμαίνωνται ἐλεύ-
θεροι.

Δι' ὀσχυρίζονται ὅτι μαστὸς κανονικὸς εἶνε ἐκεῖνος
ὅστις πληροῖ τὴν χεῖρα ἐνὸς ἀνδρός. Ἀμέσως ἐννοεῖ
τις ὅτι ὀλίγοι μαστοὶ ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸν ὄρον
τοῦτον τῆς αἰσθητικῆς, τινὲς εἶνε καθ' ὑπερβολὴν
μεγάλοι και ὀγκώδεις, ἄλλοι δὲ εὐρίσκονται ἐν τῇ ἀ-
χρῇ των καταστάσει.

Εὐτυχῶς αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης και τῆς νεο-
τέρας ὕγιεινῆς παρέχουσι εἰς τὴν γυναῖκα εὐκολα
μέσα δι' ὧν δύνανται νὰ βοηθήσῃ τὴν φύσιν και νὰ
ἐλαττώσῃ σημαντικῶς τὰς ἀτελείας τῶν μαστῶν.

Ἡ ἐπιστημονικὴ μάλαξις δι' εἰδικῶν θρηπτικῶν
κρεμῶν ἔχει μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως
τῶν μαστῶν ὡς και αἱ ἐντριβαὶ διὰ σκευασῶν αἰτι-
νῶς συντελοῦν εἰς τὴν λέπτυνσιν των ὅταν εἶνε πολὺ
ἀνεπτυγμένοι.

Ἄλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τρόπον συντόμιον και
ἐντὸς ὀλίγιστον χρόνου τὴν θεαίαν και ἀποτελεσμα-
τικὴν ὡραιότητα ὡς και τὴν στερεότητα και τὴν ἀ-
νάπτυξιν τῶν μαστῶν, ὡς συνιστῶμεν τὴν χρῆσιν
τοῦ νέου μηχανικοῦ ἐργαλείου, τῆς ὕγιεινῆς σαί-
ρας, ἥτις διὰ τῆς τονικῆς και ἀναγεννητικῆς δυνά-
μῶς της δίδει εἰς τὰ στήθη τὸ πλῆρες και ἀρμονι-
κὸν σχῆμα και τὴν ἐλαστικότητα των σαρκῶν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο δόκιμος Κάρλων Φέλς, Αμερικανός και διακεκριμένος ειδικός Ιατρός διὰ τὰς ἀσθενείας τοῦ ἐγκεφάλου ἀγγέλλει, ὅτι ἐντὸς 500 ἐτῶν αἱ γυναῖκες θὰ εἶνε ὅλαι φαλακροὶ καὶ τοῦτο εἰδικῶς διότι νῦν αἱ γυναῖκες ἀναπτύσσονται πνευματικῶς περισσότερο ἀπὸ πρὶν ἐξ ὅσ' προκρίπτει ἀπάθεια τριχῶν τῆς κεφαλῆς.

Πλείστα ἐκ τῶν πλέον πνευματωδῶν συγχρόνων γυναικῶν ἀναγκάζονται νὰ φέρωσι περιόχας διὰ τὸν λόγον τοῦτον... καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ πρόοδον εἰς τὴν ἰσότητά μετὰ τοῦ ἐτέρου φύλου.

Ἡ ἀναγράφουσα τὴν ἰδίαν ταύτην ἰταλικὴ ἐφημερίς εἶχεται εἰς τὰς γυναῖκας νὰ φέρωσι τὴν περιόχαν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἣν προαγγέλλει ὁ ἀμερικανικὸς ἰατρός.

Μία κολοσσαία δωρεὰ Ἀμερικανοῦ βασιπλοῦτου ἐπροξένησε μεγίστην αἰσθησὶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ὁ ἑκατομμυριόχος αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐξήτησε νὰ μὴ γνωστῇ τὸ ὄνομά του ἀπεφάσισε νὰ καταβάλῃ 75 ἑκατομμύρια φράγκα ὅπως συστηθῶν 20 νοσοκομεῖα εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἀμερικῆς πρὸς θεράπειαν τοῦ καρδίου.

Τὴν ἀναγγέλλαν τῆς δωρεᾶς ἔκτισεν ὁ κ. Φλάνερν πρόεδρος μιᾶς εταιρείας χημικῶν προϊόντων τοῦ Πιτσβούργου ἣ ὁποία κατασκευάζει ράδιον.

Ὁ κ. Φλάνερν δὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ τὸ ὄνομα τοῦ φιλανθρωποῦ ἑκατομμυριόχου ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι δὲν εἶνε οἷός τ' ὁ Ροκφέλερ, οἷός τ' ὁ Κάρνετζ.

Ἐκαστὸν ἐκ τῶν 20 αὐτῶν νοσοκομείων, εἶπεν ὁ πρόεδρος, θὰ ἔχῃ γραμμῶνα ραδίου. Εἰς τὸ Κολοράδιον ὑπάρχει ἀριετὸν ράδιον ἱκανὸν νὰ ἐπαρκεσθῇ δι' ὅλους τοὺς πάσχοντες, ὅχι μίαν φοράν, ἀλλὰ πεντάκις καθ' ἡμέραν ἀπαιτοῦντα μόνον 200 γραμμῶνα διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἡ εταιρεία μου ἀπέστειλε τέσσαρα ἑκατομμύρια εἰς τρία ἔτη ὅπως παρὰ τοῦτον δύο γραμμῶνα ραδίου. Τὸ ράδιον σήμερον στοιχίζει ἡμισυ περίπου ἑκατομμύριον φρ. τὸ γραμμῶνιον. Ἀνέλαθον νὰ ἐφοδιάσω τὴν Κιθέρνησον ἐντὸς πέντε ἐτῶν μὲ 200 γραμμῶνα μὲ τιμὴν 400 χιλιάδες τὸ γραμμῶνιον.

Ἐπολογίζεται ὅτι δὲν ὑπάρχει σήμερον ράδιον ἢ μόνον 7 γραμμῶνα ἢ μᾶλλον ἐν τέσσαρον τῆς οὐρανίας εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Τὸ καιρὸς τέλος πάντων νὰ δοθῇ καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ὀψέως ἢ πρέπουσα σημασία εἰς τὸν ἔρωτα καὶ εἰς τὸν γάμον. Εἰς ἐποχὴν γενικῆς τῶν πάντων ἐπιστημονικοποιήσεως εἰς ἐποχὴν πού ἡ δοκίμοτροφία, ἡ μελαιοσομία, ἡ μεταξοκαλλιτοφία ἀπετέλεσαν ἐπιστημονικὰ συστήματα ὁπατοῦντα πρὸς ἐκμάθησιν τῶν μακρῶν σπουδῶν καὶ μελέτας, κανεὶς κανεὶς δὲν εἶχε σκεφθῆ ὅτι, ἂν μὴ ὁ ἔρως, τουλάχιστον ἡ «παιδοκομία» ἤξιζε τὸν κόπον νὰ λάβῃ μορφήν ἐπιστημονικοῦ κλάδου ἢ τὸ ὀλιγώτερον ἐγκυκλοπαιδικοῦ μαθήματος.

Ὁ κώδιον τοῦ νεωτερισμοῦ ἔχει καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἀπὸ τὴν ὑπερατλαντικὴν ἡπειρον. Εἰς Ἀμερικανὸς καθηγητῆς ὁ Μὰξ Κέβερ, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κονσᾶς συνέλαβε τὴν ἰδέαν ν' ἀρχίσῃ παραδόσεις περὶ ἔρωτος καὶ γάμου διὰ νέους καὶ νεάνιδας ὅλων τῶν τάξεων. Καὶ ἤρχισεν ἤδη τὰ μαθήματα τὸν ἐν αἴσῳ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου, τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ μετὰ ζήλου τὴν ἐπιστημονικὴν

αὐτὴν διδασκαλίαν, περιλαμβάνουσαν τὰ ἐξῆς οὐσιώδη κεφάλαια: «Καρδιὰ καὶ ἔρως» «περὶ ἐρωτικῆς ἐξομολογήσεως», «ἡ τέχνη τῆς ἐκλογῆς συζύγου», «παιδοποιία καὶ ἀνατροφή», «οἰκιακὴ οἰκονομία» κτλ. κτλ.

Ἀλλὰ πλὴν τοῦ καθηγητοῦ Κέβερ καὶ πρὸ αὐτοῦ μάλιστα, ἔβασεν εἰς ἐφομογὴν τὴν ἴδιαν αὐτὴν ἐμπνευσιν κάποιος ἰσρὴς τοῦ Κανσᾶς-Σίτυ, ὁ αἰδουσιμώτατος Δάλιων, συστήσας «Σχολὴν ἔρωτος», τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶνε ν' αὐξήσῃσιν οἱ γάμοι μετὰ τῶν νέων τῆς ἐνορίας του. Κατὰ τὸ ἐντοκῆριόν του ἀδήγημα ὁ παπᾶ-Δάλτων εἶπεν ὅτι «ἀμαρτάνει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁ νέος ἐκείνος, ὅστις ἔλθῃν εἰς ἡλικίαν 24 ἐτῶν καὶ ἐξασφαλίσας εἰσόδημα 300 φράγκων τὸν μήνα, ἐξακολουθεῖ νὰ μὲντ ἄγαμος. Τὸ ἴδιον καὶ διὰ κάθε νέαν ἢ ὁποία ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν καὶ ἠμπορεῖ νὰ... εὖρη συζύγον.

Τὸ ἐν στενῷ κύκλῳ δράσεως παράδειγμα τοῦ Δάλτων ἐμυήθη καὶ εἰς ἄλλοις ἰσρὴς, εἰς τὸ Λονδίνον αὐτὸς ὁ αἰδουσιμώτατος κ. Γαρόντυν ἔχει ἰδρύσῃ εἰς τὴν ἐνορίαν του παρόμοιον σχολεῖον γάμου καὶ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς παραινέσεις καὶ συμβουλὰς, ἀλλ' ἐκδίδει καὶ ὑψηλαῖα δελτία περιλαμβάνοντα καταλόγους τῶν ἀγαθῶν ἀμφοτέρων τῶν φίλων, χήρων, γηρῶν καὶ ζωντοχρησμένων, ἐξυτηροῦσάν οὕτω πρακτικώτερον τὸν σκοπὸν ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀγωνίζεται.

Διὰ τὸν τόπον μας, ποῦ ἀφθονεῖ τόσοις ἐσχάτοις εἰς γεροντοκόριττα καὶ γεροντοπαλήκαρα, πότε θὰ βρεθῇ κανένας ρωμιὸς παπᾶ-Δάλτων;

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Ὁ κ. Ράλλης γενομένου λόγου, λόγω τῆς παρατεινομένης ἐπικινδύνου θέσεως τοῦ Βασιλέως, περὶ Ἀντιβασιλείας, κατηγοροῦσε τοὺς ῥιψικτας τὴν ἰδέαν αὐτὴν, ὅτι διήθεν ἐπαδιώκουσι τὴν ἐκδρόνησιν τοῦ Βασιλέως.

—Ὁ δὲ «Χρόνος» ἐδημοσίευσε καὶ λεπτομερείας περὶ σχετικῆς συνωμοσίας εἰς τὸν ἐν Κηφισσίᾳ οἶκον τοῦ Δημάρχου κ. Μπενάκη.

—Ἐξακολούθημα.

—Μήνυσις τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τοῦ Ράλλη καὶ διενέργεια ἀνακρίσεων.

—Καὶ δευτέρα μήνυσις τοῦ κ. Μπενάκη κατὰ τοῦ «Χρόνου».

—Ἀφίκοντο ἐκ Παρισίων ὁ Βασιλόπου Γεώργιος μετὰ τῆς συζύγου του Πριγκιπίσσης Μαρίας.

—Τὰ τραῖνα τῆς Κηφισσιᾶς φέρουν συνεχῶς εἰς τὴν ἑπαντὴν Μπενάκη ὅπου διαμένει ὁ κ. Βενιζέλος πρόσωπα πολιτικὰ ἐπισκεπτόμενα τὸν ἀρχηγόν.

—Εἰς Κηφισσιάν θὰ παραθερῶσιν ἐφέτος καὶ ὀλιγκληρον σχεδὸν τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

—Ἡ πλουτοκρατία μας ἀθρόα συρρέει ἐκεῖ.

—Ἐπίσης θὰ παραμείνῃ καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Βασιλόπου Νικολάου.

—Ἀπέθανον ὁ Μ. Λουῖς Κωνσταντῖνος Κωνσταντινοβίτς Πρόεδρος τῆς Ρωσικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν εἰς ἡλικίαν 57 ἐτῶν.

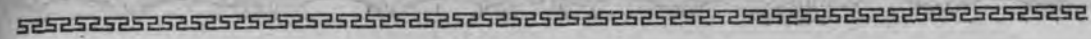
—Ἀδελφὸς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλομήτορος Ὀλγας.

—Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπὶ τῆς ἐκλογικῆς νίκῃ ἔλαβε συγχρητῆριον τηλεγράφημα τοῦ μεγάλου Γάλλου Φιλέλληνο πολιτικοῦ κ. Κλεμανσώ.

—Ἐηλεγγραφεῖ.

—Ἐθερμώτατα συγχαρητήρια διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ καὶ δι' ὅμᾶς.

—Ἐληξάν τὰ μαθήματα τῆς πτηνοτροφίας τῆς δεσποινίδος Λενδραμῆ εἰς τὸν Λενδροομικὸν σταθμὸν Ἀστικῆς.

STEIN'S ORIENTAL

STRES LIMITED

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS
ROBES, MANTAUX E.T.C. POUR DAMES et FILLETTES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Canterie, Lingerie, fine, Articles de Blanc, Ghapelerie, Maroquinerie, Ghaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLÉ (CALATA et STAMBOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

STEIN LIMITED

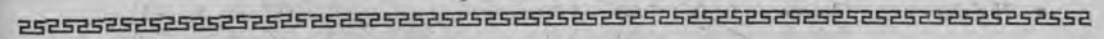
ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΓΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ἐνδύματα, ἐπανωφόρια κτλ. διὰ κυρίας καὶ κοράσια.

Εἶδη πλεκτικῆς, ὑποκάμισα, ἀρώματα, χειρόκτια, εἶδη ψιλικῶν, ὅλα τὰ εἶδη ἐσωρρούχων πολυτελείας ἢ μὴ, εἶδη δερμάτινα, ὑποδήματα, καπέλλα, εἶδη ταξιδίου, εἶδη μόδας, ἄνθη κτλ.

ΚΑΤΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ.)

MADAME SOPHIE ZILLER

RUE SOLONOS No 1

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'acom-
dagement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Reforme pianistique.»
Système Deppe

1	Leçon par semaine	15	fr.	le	cachet
2	"	10	"	"	"
1	"	tous les 25 jours	5		

(Chez elle de 3-5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρός οδηγίαν των ενδιαφερομένων παραθέτομεν
την προκείμεσαν διαφοράν προς όφελος των ταξει-
δούντων με βιβλιάρια 25,000 χιλιομέτρων, εν συγ-
κρίσει με τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν

		Θέσις Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Ἐισιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἄργος	Ἐισιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολις	Ἐισιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Ἐισιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπαρ.	Ἐισιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἄκρ.	Ἐισιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Ἐισιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργου	Ἐισιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	15.55	13.56

Ἐκ Πατρῶν

Διὰ Πύργου	Ἐισιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λεχαιῶν	Ἐισιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Αἴγιον	Ἐισιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	Ἐισιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

Ἐκ Τριπόλεως

Διὰ Καλάμιας	Ἐισιτήρ.	13.70	12.25	7.36
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	Ἐισιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν ὁδῷ Ἐρμού ἀριθ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀφθονὸν καὶ ποικιλότατον καὶ πολυόμορφον
καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήμα-
τος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελειό-
τερα ἀσπρόροχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον
πολυποικίλα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ
τὰς τελευταίας μῶδας εἰς ὑφάσματα. Δὲν θὰ σᾶς
προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ κατα-
στήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιότυπος εἰς τοὺς καταστη-
ματάρχας τούτους εὐγένεια καὶ ἀβρότης τῶν τρό-
πων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΣ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολις, Με- γαλόπολιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμιας.
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυ- λλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
2.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 μ. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμ- πια, Κυπαρισσίαν, Καλάμιας, Μεγαλό- πολιν, Τρίπολιν.
3.50 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμ- πια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Μεγαλόπολιν, Τρίπολις, Ναύπλιον, Ἀ- θήνας.
12.05 π. μ.	Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολις.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ.	Τοπικὴ ἔκ Κορίνθου.
7.15 μ. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λου- τῶν) Πατρῶν, Καλαβρυτίων.
8.05 μ. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλε- ως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλίω.	(Α. Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἑκπτώσις 25 ο/ο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
2500 χιλίω.	Α' Θ. Δρ. 210)	διαρκείας
	(Β' Θ. Δρ. 175)	
ἑκπτώσις 40 ο/ο	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 μηνῶς

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐὰν αἱ Ἀθηναὶ δύνανται νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὰς τελευταίως σημειωθείσας κα-
ταπληκτικὰς προόδους τῶν, μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ κατάστημα εἰς
τὸ ὅποιον συγκεντρώθη πλοῦσια ἐπιπλοῖσις, ἀπαστρέπτουσα καθαριότητος, πρόθυμος ὑπη-
ρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑ-
ΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτόμησεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθηνῆς διανομῆς κατ' ὀ-
κον ἀγνοῦ καὶ νοποῦ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ! Τὰ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ του κατέστη-
σαν ὀνομαστά, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἀφθονα, εὐθηνά
καὶ μὲ ὑλικά ἐκλεκτά καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργα-
λιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὄλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖ-
ται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουν θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ
ποῦ φροντίζουν ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνωσι καὶ ἀκόμη δικαιώτερον οἱ συγχάζοντες εἰς θέ-
ατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκέδασιν τῶν πληρῶν ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστά-
σεως τὸ ἀναψυκτικὸν τῶν ἢ τὸ παγωμένον γάλα τῶν, ἢ τὴν ἀβρὰν κρέμαν τῶν εἰς τὰς πολυ-
τελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛ. Δρ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα:

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Καβά-
λα, Ἰωαννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σύρῳ, Καλάμιας,
Τριπόλει, Βόλῳ, Λαρίσση, Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ
Ρεθύμῳ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κων/πόλει. (Ὑποκατάστημα
ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἄ-
μισῷ, Σμύρῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρῳ, Ζαγαζίκῃ.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ: (No 22 Fenchurch Street).

ΕΝ ΛΕΜΕΣΩ (Κύπρου)

ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ Βαθῆος (Σάμου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Δ. Στεφάνου (Ἀντιπρόεδρος), Ἰάκωβος Μπονιέ
(Διευθύνων Σύμβουλος), Ἰω. Ἀθηνογένης, Κ.
Βερούγκ, Δ. Ζαρίφης, Σ. Εὐγενίδης, Βαρῶνος
δὲ Νεφλιτῆ, Ἐμμ. Ροδοκανάκης καὶ Μ. Δάσκαρης

Γενικὸς Διευθυντής

Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφικὴ

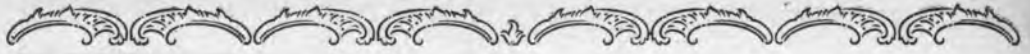
ΑΘΗΝΑΙΚΗΝ-ATHENOCLES

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν
ἐργασίαν, ἥτοι Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματί-
ων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεω-
γράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων
παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγ-
ματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐ-
κτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἐκδίδει ἐπιτα-
γὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς
πληρωμῶν ἐν τε τῇ ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ, ἀνοί-
γει τρέχοντας λ) σιὸς ἡγγημένους, δέχεται καταθέ-
σεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δι-
καιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκι-
βωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνο-
κούς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυ-
σόν, ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς
τραπεζογραμματίαι ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς δ νό-
μισμα ἐνηργηθῆσαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques)
ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τρα-
πέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς.
Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν
ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰ-
ουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειυτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ
καθ' ἑκάστην.

SALON FEMINA

CONST. DESIPRIS & L. THEODOSSIOU

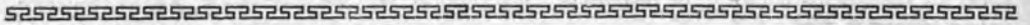
COIFFEURS DES DAMES

RUE HERMES No 7 — ATHÈNES

Ondulation Marcel: Postiches d' art, Gheveux Garantis, Frisure Naturelle, Manucure.

Secret Oriental: Teinture a Base de Henné, Nuances solides et Naturelles.

EMPLOI FACILE

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΕΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων
Ἰδρυθὲν τῷ 870

Γνωστοποιεῖται ὅτι τὴν 16ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν
Σάββατον ἐπαναληφθήσεται ἡ μειοδοτικὴ δημοπρασία
διὰ τὴν προμήθειαν 3.400 δεσμίδων χαρτοῦ ἀναγκασιού-
τος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τοῦ
Κράτους, ἐν τῷ γραφεῖοι τῆς Διευθύνσεως τῆς Στατι-
στικῆς, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀρ. 17,997 ἐ. ἔ.

... (Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας)

Μεγάλαι ἀποθήκαι χαρτοῦ Ἐφημερίδων, συγγραμ-
μάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος.

Μεγάλαι ἀποθήκαι αἰδῶν γραφικῆς ὅλης πάσης
προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργοστάσια Κατασίχων, Φακέλλων
καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνοι ἐκδότες ἐν Ἑλλάδι Ἐπιστολικῶν δελταρίων.
Δεκατὰ παραγγέλματα ἐκτελοῦμεθα τάχιστα. Ἐξεδό-
θησαν πλέον τῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μὲ 10 πιεστήρια διὰ
μικρὰς ἐπιμελημένους ἐργασίας (Travaux de revil-
le) ὡς καὶ διὰ μεγάλης καλλιτεχνικῆς τοιαύτης.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλῃ παρακαταθήρῃ
φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χαρτοῦ διαφόρων προε-
λεύσεων. Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν
πλακῶν Impérial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Θὰ μάθετε μόνον ὅταν πλύνετε με «Savon Filo-
derma» (Σάπων Φιλόδερμα).

Διὰ τοῦ «Filoderma Savon» κατορθώνετε τὴν ὀ-
ραιότητα τοῦ προσώπου, τῶν χειρῶν καὶ τοῦ σώμα-
τος.

Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως παρὰ τῶν κ. κ. ἰατρῶν διὰ
τὰ βρέφη, εἶνε ἀγνός, λευκός, ἀρωματικός.

Ἀποκλειστικὴ πώλησις χονδρική καὶ λιανικὴ διὰ
τὴν παλαιὰν καὶ νέαν Ἑλλάδα. **Μυροπωλεῖον**
Μπαχαρῶν ἐν Ἀθήναις, Σταδίου 31.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

'Ολόκληρος σελίς εις ἓν τεύχος	Δραχ.	60
'Ημίσεια »		35
Τέταρτον σελίδος » »		20
*'Ογδοον » »		12

Διὰ χώρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι

Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἕξ τεύχη ἢ περισσότερα ἰδιαίτερα συμφωνίαι.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. τόμος	Φρ.	3.00	Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
» Β'. »		2.00	Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
» Γ'. »		1.50	Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ Δράμα ἱστορικὸν τρίπρακτον
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστό-			Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δραμ
ρημα ἕξ ὑπερεπτακοσίων σελίδων. »		5,00	μάτιον μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
			ΌΤΑΝ ΛΕΙΠΕΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑ, Δράμα κοινωνικὸν
			τρίπρακτον, Πάντα διδασκθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α', Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ' καὶ Ζ'. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 25 φρ. ἑκάστη.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ,,

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡ,,

13—15 Στοιὰ Ἀρσακείου—Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 21

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηχανίας δόσεις ἐκ δρ. 40

*Όλα τὰ τραγούδια ἑλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, καὶ ἕλα τὰ νεώτερα succès.

Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.